

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010341
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7617010341.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. augusta 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalované:

X) O. T., F.. C., nar. X.X.XXXX S. G., trvale
bytom ul. W. Č.. XX, G., bez zamestnania,

2) Mgr. G. Z., F.. H., D.. XX.X.XXXX S. G., trvale
bytom ul. G. Č.. XX, G., t. č. bytom
C. XXX, dôchodkyňa,

u z n á v a j ú s a z a v i n n é

obžalovaná O. T.
v bode 1)

v bližšie nezistenom čase v období mesiaca marec 2014, najneskôr do dňa 20.3.2014, z bližšie nezisteného miesta, telefonicky kontaktovala redaktora spravodajstva TV Markíza, so zámerom a vedomím, že prostredníctvom televízneho spravodajstva budú rozšírené také ňou uvádzané nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia, na základe ktorých v spojení s ostatnými zverejnenými údajmi bude hlavne medzi občanmi obce Z., ale aj inde o poškodenej rozšírená fáma, že poškodená Mgr. Z. O., D.. XX.X.XXXX, nemôže vykonávať prácu učiteľa, lebo je pedofilne orientovaná a ubližuje deťom, pretože o poškodenej tvrdila že ako učiteľka Základnej školy Z. sa 3 roky nevhodne správala ku svojim žiakom, deväť ročným deťom, v dôsledku čoho bola dňa 20.03.2014 v spravodajstve TV Markíza odvysielaná reportáž nazvaná "Masáže počas vyučovania", obsahujúce také konkrétne tvrdenia obvinenej (v reportáži: "telefonuje matka školáka"), podľa ktorých poškodená s deťmi vykonávala ošahávanie a ohmatávanie" a deti ošahávali a ohmatávali poškodenej "krk, plecia, aj na prsiach to bolo", a že toto museli s poškodenou robiť deti, ktoré mali 9 rokov, pričom tiež tvrdila, že „3 roky to deti tajili a nerozprávali o tom, lebo to mali zakázané od nej“, obvinená takéto tvrdenia o poškodenej verejne a hromadne účinným spôsobom predmetnou reportážou rozšírila, aj napriek tomu, že ako odporkyňa v právnej veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C 106/2012 si dňa 10.10.2013 vypočula výrok rozsudku, v zmysle ktorého boli všetky takéto jej tvrdenia posúdené ako nepravdivé, čím bola uzročená s tým, že ďalším šírením takýchto informácií a údajov môže spôsobiť rozšírenie údajov nepravdivých, ktoré sú spôsobilé v značnej miere ohroziť a poškodiť vážnosť poškodenej Mgr. Z. O. u spoluobčanov, narušiť jej rodinné vzťahy, ako aj ohroziť alebo úplne zmať možnosti jej ďalšieho uplatnenia v profesii učiteľa a

obžalovaná Mgr. G. Z.
v bode 2)

v bližšie nezistenom čase v období mesiaca marec 2014, najneskôr do 22.03.2014, v priestoroch Základnej školy Z., ako aj na iných bližšie nezistených miestach, pri osobnom kontakte a svojim osobným televíznym vystúpením, ale aj prostredníctvom telefonického, alebo obdobného spojenia, vystupujúc ako "G. Z., riaditeľka základnej školy", vedome poskytla údaje, vyjadrenia a informácie pre médiá, na základe ktorých bola poškodená Mgr. Z. O. verejnosťou a hlavne občanmi obce Z. identifikovateľná, kde najprv prispela k tomu, že v období mesiaca marec 2014 bola obvinenou mediálne a hlavne v obci Z. rozšírená lživá správa - fáma, v zmysle ktorej bola poškodená vykresľovaná ako osoba pedofilne orientovaná, ubližujúca deťom, a preto bol jej pracovný pomer v ZŠ Z. ukončený a následne v bližšie nezistenom čase v období od 22.03.2014 najneskôr do júla 2014 na bližšie nezistenom mieste v úmysle ďalej šíriť a utvrdzovať hlavne medzi občanmi obce Z. o poškodenej práve takúto nepravdivú informáciu, spracovala obvinená písomné vyhlásenie, ktoré poskytla k zverejneniu v dvojčísle 1-2/2014 periodika Z. občasník, doručovaného v priebehu mesiaca júl 2014 do domácnosti občanov a iných subjektov sídliačich v obci Z., kde v rubrike ZŠ Z. bol zverejnený ňou spísaný text s názvom: "Vyhlásenie riaditeľky školy k potvrdeniu nevhodného správania sa učiteľky v médiách", čím ďalej účelovo pokračovala najmä medzi občanmi obce Z. v šírení nepravdivých informácií o poškodenej ako učiteľke pedofilke, ktorá kvôli nevhodnému správaniu už ani nepracuje na ZŠ Z. a konala tak napriek tomu, že už pri poskytovaní vyjadrení pre médiá, ako aj pri poskytovaní písomného vyhlásenia uverejnenom v Z. občasníku vedela a úmyselne zatajila,

- že poškodená všetky tvrdenia týkajúce sa jej údajného nevhodného správania napadla ako nepravdivé civilnou súdnou žalobou, kde v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4C 106/2012 už bol vynesený rozsudok v prospech poškodenej,

- že poškodená civilnou žalobou napadla neplatnosť skončenia pracovného pomeru zo ZŠ Z. výpoveďou, kde dôvodom skončenia pracovného pomeru bola údajná nadbytočnosť, kde v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.

zn. 7CPr 2/2013 už bol vynesený rozsudok v prospech poškodenej,

čím bola uzročená s tým, že ďalším šírením takýchto informácií a údajov môže spôsobiť rozšírenie údajov nepravdivých, ktoré sú spôsobilé v značnej miere ohroziť a poškodiť vážnosť poškodenej Mgr. Z. O. u spoluobčanov, narušiť jej rodinné vzťahy, ako aj ohroziť alebo úplne zmať možnosti jej ďalšieho uplatnenia v profesii učiteľa

- a tak konala aj preto, lebo poškodená poukázala na viaceré pochybenia, ktorých sa obvinená dopúšťala pri výkone funkcie riaditeľa Základnej školy Z.,

- a konala tak aj preto, lebo rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7CPr 2/2013 z 26.2.2014 bolo rozhodnuté o neplatnosti skončenia pracovného pomeru s poškodenu, s ktorou pracovný pomer bezdôvodne ukončila obvinená ako riaditeľka ZŠ Z. v roku 2013,

t e d a

obžalovaná O. T.

v bode 1)

o inom oznámila nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu aj inú vážnu ujmu a taký čin spáchala verejne

obžalovaná Mgr. G. Z.

v bode 2)

o inom oznámila nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu aj inú vážnu ujmu a taký čin spáchala verejne a z pomsty,

č í m s p á c h a l i

obžalovaná O. T.

v bode 1)

prečin ohováranie podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a

obžalovaná Mgr. G. Z.

v bode 2)

prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona, a za to

s a o d s u d z u j ú

obžalovaná O. T.

Podľa 373 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu jej podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

obžalovaná Mgr. G. Z.

Podľa 373 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu jej podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Mgr. Z. O., D.. XX.X.XXXX S. G., N. Z. XXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu na O. T. V. O.. G. Z. pre skutky a trestné činy popísané vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaná O. T. a obžalovaná Mgr. G. Z. na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú nevinné.

Obžalovaná Mgr. G. Z. - bývalá riaditeľka Základnej školy v Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sťažnosť na poškodenú Mgr. Z. O., učiteľku základnej školy, vo veci nevhodného správania sa učiteľky voči žiakom prešetrovala na podklade postúpenej sťažnosti zo strany bývalého Krajského školského úradu v Košiciach a Ministerstva školstva SR. K tomu doručila učiteľka písomné stanovisko, že sa nebude vyjadrovať, keďže momentálne vec vyšetrujú orgány činné v trestnom konaní. V tomto smere sa obrátila na orgány polície, aby to potvrdili, avšak ako tretia osoba nemala právo na takéto informácie. Sťažnosť následne začala prešetrovať na podnet zástupkyne Štátnej školskej inšpekcie z Košíc, ako aj na podklade reakcií z mimoriadneho stretnutia rodičov, že musí vec poriadne prešetriť, keďže naberala aj na vážnosti, keďže išlo o nevhodné správanie sa poškodenej ako učiteľky. Vec bola prejednávaná aj na rade školy, poškodená sa stretnutia nezúčastnila s tým, že bola na dovolenke, čím nevyužila šancu danú vec vysvetliť. V rámci vyšetrovania sa rozprávala s každým jedným žiakom individuálne, žiaci nevhodné správanie učiteľky potvrdili, každý jeden z deviatich žiakov prehlásil alebo povedal „áno“, že učiteľka priväzovala žiakov k stoličkám prádlovou šnúrou, že ich kope do nôh, a keď dostanú z diktátov alebo písomiek jednotky, tak že si sadne a ju masírujú. Masírovanie videla aj vtedajšia zástupkyňa U. W.Á., že žiak stál za chrbtom učiteľky a masíroval ju na chrbte a krku, čo potvrdili aj žiaci zamestnancom Štátnej školskej inšpekcie, ktorí prišli na podnet obžalovanej T.. Týmto bolo potvrdené nevhodné správanie učiteľky. Z podnetu rodičov potom do školy prišiel redaktor s kameramanom z televízie Markíza a spýtali sa rovno, čo vie o „mucinkovaní“. Odpovedala, že je to pojem, ktorý sa vyskytol v sťažnosti a riešilo sa to školou. To bolo všetko, čo povedala na margo prípadu. Upozornila redaktora, že je to v štádiu súdneho pojednávania, a že sa k tomu nebude vyjadrovať. Redaktor chcel ešte informáciu k nevhodnému správaniu, k čomu povedala, že to bolo priväzovanie gumami k stoličkám, kopanie do nôh, ale masírovanie mu nespomínala. Napriek tomu z úst rodiča v reportáži odznelo aj masírovanie na tele učiteľky. Asi o deň alebo dva prišla redaktorka S. z novín „Plus jeden deň“, aby potvrdila alebo vyvrátila čo bolo v reportáži televízie, novinárov odkázala na TV Markízu, keďže redaktor televízie uverejnil aj informácie, ktoré nevedel od nej. Uvedenému denníku však uviedla iba to, že pokiaľ by to neboli potvrdili

deti, tak tomu neverí, že v dnešnej dobe môže byť takéto správanie v škole alebo niečo v tom zmysle. Keďže poškodená na svoju obhajobu zorganizovala medzi obyvateľmi Z. podpisovú akciu, že ona ako riaditeľka školy si to všetko vymyslela, aby ju poškodila, poskytla vyhlásenie v „Slovinskom občasníku“, kde vlastne citovala zo zápisníc rady školy, kde sa sťažnosť riešila a vydala vyhlásenie riaditeľky školy, v ktorom uviedla, že aj keby sa jednalo o jedno dieťa, riaditeľ školy je povinný ako štatutár školy, túto sťažnosť riešiť.

K tej časti skutku, že mala v období od mesiaca marec 2014 najneskôr do 22. 3. 2014 v priestoroch školy ako aj na iných nezistených miestach pri osobnom kontakte a televíznym vystúpením, telefonicky alebo obdobným spojením poskytnúť údaje a informácie, na základe ktorých bola poškodená verejnosťou a občanmi identifikovaná v obci Z. a bola rozšírená nepravdivá fáma, uviedla, že iba na porade v škole sa vyjadrovala, čo sa v škole deje, ale nejaké hanlivé vyjadrenia na účet poškodenej neuvádzala, ani raz nespomenula jej pedofilné správanie alebo iné vyjadrenia. Pre médiá sa vyjadrila iba pred televíziou Markíza, nemá vedomosť, že by úmyselne, a vôbec už nie na verejnosti poskytovala nejaké informácie a poškodenej hoci aj neúmyselne ubližovala, pretože si dávala pozor na to, čo môže hovoriť. Pokiaľ rozprávala s redaktormi jednotlivých médií, nikdy poškodenú neidentifikovala, neuviedla bydlisko a telefónny kontakt a iné údaje o poškodenej. V dobe kedy poskytla v „Slovinskom občasníku“ v januári alebo februári 2014 „Vyjadrenie riaditeľky“, nebol rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves (vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru) právoplatný a nevedela ako dopadol súdny spor o ochranu osobnosti (proti O. T., hoci neskôr pripustila, že o tom mohla vedieť), a to aj v dobe, kedy dávala vyhlásenia do médií. Ďalej uviedla, že keď v apríli alebo máji 2014 poskytla stanovisko pre „Slovinský občasník“ písomnou formou, toto bolo zverejnené tak, ako to napísala. Vedela o tom, že poškodená má väzby na obec Z., že bola poslankyňou, kandidátkou obecného zastupiteľstva. Toto stanovisko poskytla, keďže ju o to požiadal predseda rady školy, hoci sa nemusela vyjadrovať a nemusel ju k tomu presviedčať. V televízii uviedla informáciu ohľadom „mucinkovania“, že sa to dialo na základe sťažnosti, tieto skutočnosti boli známe medzi obyvateľmi Z. už z prešetrovania sťažnosti ohľadom nevhodného správania, ľudia zo Z. a okolia určite vedeli, keďže sa to rýchlo roznieslo, že nevhodné správanie sa vyskytlo v škole, rodičia vystupovali aj ako svedkovia. Pri osobnom kontakte s inými osobami sa nevyjadrovala na adresu poškodenej a o tejto veci sa s nikým iným nerozprávala okrem zástupkyňi školy. Poškodená voči nej na pracovisku a v obci Z. začala vytvárať voči nej zlé atmosféru, čo bolo v roku 2013 a v roku 2014 v čase, kedy sa sťažnosť riešila. Hľadala stále na nej chyby, tvrdila, že neodborne riadi školu a hlásila ju aj na inšpektoráte práce, takže skoro každý týždeň mali kontrolu. Poškodená jej vedome nabúravalala autoritu, takmer všetky podnety poškodenej boli vyhodnotené ako neopodstatnené. Jeden takýto podnet sa týkal aj odmeny praktikantky, ktorej odmenu na základe zmluvy medzi základnou školou a vysokou školou si dala poukázať na svoj účet.

S obžalovanou O. T. nemala žiadny vzťah a zriedkavo sa s ňou stretávala, obdobne ako s inými rodičmi, ktorí boli zainteresovaní do tejto situácie. S obžalovanou T. nekoordinovali a nedohovárali sa, aký postup zaujmú napr. do médií. O súdnom konaní, ktoré bolo vedené proti O. T. vedela, pretože tam vystupovala ako svedok, išlo o vec porušenia práva na ochranu osobnosti, žalobkyňou bola poškodená. Až v zborovni na jeseň 2014 sa dozvedela o výsledku tohto konania, že O. T. spor prehrala, išlo o spor šírenia nepravdivých informácií alebo ohovárania poškodenej, pri vyhlásení tohto rozsudku nebola. S poškodenou mala základná škola asi tri spory, jeden sa týkal výpovede poškodenej z dôvodu nadbytočnosti, všetky spory poškodená vyhrala. V tom čase mala s poškodenou negatívny vzťah.

Ďalej uviedla, že rada školy jej vyjadrila podporu v súvislosti s prešetrovaním sťažnosti na poškodenú za nevhodné správanie, čo potvrdil aj kontrolný orgán. Žiakov vypočúvala na základe poverenia radou školy. Rodičov k takémuto postupu nevolala s odôvodnením, že štatutár školy rieši sťažnosti na svojich zamestnancov sám, je to v kompetencii riaditeľa školy, rodičov potom zavolalo vedenie školy na mimoriadne rodičovské združenie. S deťmi teda rozprávala bez rodičov, čo jej pripadalo etické, o tomto spisovala zástupkyňa riaditeľky poznámky, ktoré neboli oficiálne. Žiakov volala do riaditeľne po troch, takže navzájom počuli, čo hovoria ostatní. Takto zavolala do riaditeľne na trikrát po troch žiakov. Buď ona alebo zástupkyňa sa pýtali, čo sa stalo, napr. či pani učiteľka niečo hádzala po triede alebo používala gumy na stoličky, konkrétne sa to pýtali každého žiaka. Všetci žiaci to navzájom počuli a mali sa k tomu vyjadriť, či je to pravda alebo nie. Pýtali sa na témy ako priväzovanie gumami o stoličku, kopanie deťom do nôh a hádzanie kriedy po triede.

Obžalovaná ďalej poprela, žeby sa jej správanie malo aktivizovať v dobe, kedy jej poškodená práve robila problémy ako riaditeľke školy, čo vyjadrila poškodená. Nebolo pravdou, žeby sa s O. T. často stretávali v riaditeľni školy. Na svoju obranu ďalej uviedla, že voči poškodenej nekonala z pomsty, v úmysle jej uškodiť, o poškodenej sa nikdy nezmenila, že by sa správala pedofilne, avšak jej konanie bolo nevhodné správanie, o čom bola osobne presvedčená vychádzajúc z rozhovorov so žiakmi, rodičmi a po prešetrení sťažnosti.

Obžalovaná O. T. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od syna sa dozvedela, že učiteľka s nimi robila veci, o ktorých im zakazovala rozprávať, že žiaci ju masírujú, že sa necháva ohmatávať deťmi a nakoniec im dáva za odmenu cukríky. Na druhý deň išla za ňou do triedy a opýtala sa jej „čo to má znamenať, čo robí s deťmi“, ona hovorila, že to nie je tak. Hovorila, že je to mucinkovanie, čo našli v nejakom časopise, deti o tom vedia a takto sa spolu rozprávali, učiteľka sa najprv k tomu priznala s tým, že deti o tom nemali rozprávať. Hneď na to išla za riaditeľkou školy a povedala jej o tom a potom to začala riešiť. Zavolala na štátnu školskú inšpekciu, na základe jej sťažnosti to dali na prešetrenie riaditeľke. Nechali ju učiť, zdalo sa jej to zlé, že ostala naďalej v škole a chodila za žiakmi do triedy, tak opäť zašla za riaditeľkou, kde jej povedala, že učiteľka naďalej chodí do triedy, že sa s nimi rozpráva a rieši veci, čo by nemala, pritom mala zákaz vstupu do triedy. Následne sa s rodičmi dohodli, že spíšu petíciu, bolo to asi v mesiaci máj 2012 pred skončením tretieho ročníka, petíciu spisovala matka jedného zo žiakov Z. A., spisovala tam mená a vzájomne si ju rodičia podávali a dostalo sa to až k riaditeľke. Neskôr si zvolali radu školy, kde sa mala dostaviť aj triedna učiteľka, kde boli všetci rodičia, na ktorú a nedostavila poškodená. Petíciu dali riaditeľke, už to bolo na nej, ako to vyrieši. Od roku 2012 s poškodenou nemala dobrý vzťah, pretože mala od syna informácie o týchto veciach. Tieto informácie mala aj od iných detí, a to O. A., S. T. a od chlapca menom O.. Deti povedali, že štyri deti pozerali - V. T., S. T., M. H. V. O. A. na to, ako ostatné deti masirovali učiteľke po krku, pleciach a chrbte, neskôr aj po bruchu a nad prsiami. Reakcia rodičov bola taká, že boli z toho zhrození. Deti mali o tom zakázané hovoriť, jej syn chodil do školy nútené a vracal sa zo školy nervózny, v tom čase mal 9 rokov. Pokiaľ ide o petíciu, že si rodičia neželajú, aby ich deti učiteľka učila, iniciátorom bol tiež O.D. O., Z. A., petíciu spisovala A.. Pod prvú petíciu boli podpísaní všetci rodičia, najprv ich obiehalo ona sama, neskôr petícia kolovala, sama ju doniesla do riaditeľne. Ona zabezpečila petíciu s podpismi jej manžela, manželov S. V. H.. Pokiaľ ide o druhú petíciu, nevedela kto ju vyhotovil, doniesol do školy, ale túto podpísala neskôr. Sťažnosti okrem štátnej inšpekcie podávala ohľadom nevhodného správania učiteľky na ministerstvo školstva, na OO PZ v Krompachoch, rodičom deti hovorila, čo učiteľka so žiakmi robila. Trestné oznámenie, ktoré podávala na poškodenú, bolo zamietnuté.

Po tom, čo bola neúspešná v súdnom konaní (o ochranu osobnosti, kde bola žalovaná učiteľkou) a odvolala sa, asi 20. marca 2014 zatelefonovala redaktorovi TV Markíza N., že sa jej nepáči, ako skončilo pojednávanie a či sa nedá v tomto smere niečo urobiť, keďže pre ňu spor skončil nespravodlivo. V telefonáte povedala, o akú vec ide, že čo robila v triede učiteľka, že v prvom ročníku deťom dávala gumy na nohy z prádla, zväzovala ich gumami, hádzala po nich predmety, čo bolo aj v ďalšom ročníku, že pred koncom vyučovania si sadla na stoličku, začali ju ohmatávať, ošahávať a masírovať a nazvali to „mucinkovanie“, deťmi sa nechala masírovať na krku, pleciach, chrbte, bruchu a nad prsiami, možno uviedla aj to, že po prsiach. Neinformovala však redaktora o rozsudku z 10.10.2013 a ani o samotnom konaní. Asi po 2-3 mesiacoch bolo na ňu podané trestné oznámenie. Samotnú reportáž nevidela, dozvedela sa o nej asi po 2-3 dňoch po odvysielaní. Redaktorovi sa v telefonáte nepredstavila, najprv opísala to, čo sa stalo a on jej sám povedal, akoby bola matkou toho syna. Nedávala súhlas na to, aby bola reportáž odvysielaná v hlavnom spravodajstve a tvrdila, že si nespomína, ako sa v telefonáte uviedla (identifikovala). Súhlasila s autorizáciou textu reportáže na požiadanie redaktora televízie.

S riaditeľkou školy mala normálny vzťah ako medzi riaditeľkou a matkou dieťaťa, ktoré chodí do školy. Často sa s ňou stretávala, keďže potrebovala od nej radu, keďže jej syn v tom čase začal koktať. Stretávala sa s ňou v riaditeľni, keďže bola aj predsedníčka ZRPŠ, o problémoch s poškodenou sa však s ňou nikdy nerozprávala. Nevedela ani o tom, že na súde sa viedli konania o neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Ohľadom tohto prípadu sa s riaditeľkou školy nekontaktovala a ani v období, kedy poskytla rozhovor redaktorovi televízie.

Napriek právoplatnému rozsudku súdu sa učiteľke doposiaľ neospravedlnila, keďže podľa nej nemá dôvod tak urobiť. Bola si vedomá následku, že pokiaľ poskytla rozhovor pre redaktora televízie, kde

uviedla nepravdu, šíri o inej osobe nepravdivé informácie. Pokiaľ však redaktor spracoval reportáž, nebolo tam nič také, čo by bolo vymyslené, reportáž však celú nevidela, lebo ju to nezaujímalo.

Poškodená Mgr. Z. O. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovanou Mgr. G. Z. nemala dobré vzťahy, čo vyvrcholilo, kedy obžalovaná v roku 2009 sa stala riaditeľkou školy a ona bola predsedníčkou odborov. V nasledujúcej dobe jej bolo po siedmych mesiacoch doručené upozornenie na porušenie pracovnej disciplíny. Vo februári 2011 bola na ňu podaná od rodiča sťažnosť, keďže v januári 2011 mala absolvovať aj psychologické vyšetrenie, čo bolo v rozpore s normami. Už v roku 2011 na podklade dôkazov zaistených v riaditeľni školy žiadala, aby ju zriaďovateľ predvolal, zisťoval, čo sa rozpráva po dedine a už v roku 2011 má poznačené, že je tam možnosť prepustenia zo školy z dôvodu nadbytočnosti, išlo o prepojenie so zriaďovateľom školy. O jej diskreditáciu sa obžalovaná pokúšala stále a hľadala spojenie u rodičov, najmä zo sociálne nižších skupín alebo takých, ktoré mali problémy doma. Sťažnosti na jej osobu začali pribúdať a vyvrcholilo to tým, že ich začala na rôzne inštitúcie podávať O. T.. O tom, že bola podaná sťažnosť O. T. na nevhodné správanie, ju prvotne informovala G. Z. s tým, že obsahom bolo priväzovanie detí, hoci riaditeľka jej odmietla sťažnosť, ktorá bola na ňu podávaná na rôzne inštitúcie, ukázať a o jej obsahu sa dozvedela až v priebehu súdneho konania o ochrane osobnosti. Zneužili sa na to deti, ktoré boli vypočúvané. Ešte pred vypočutím detí, ktoré bolo v máji 2012, bolo zvolané triedne združenie rodičov bez vedomia jej, ako učiteľky, hoci 31. 5. 2012 boli ešte všetky deti s ňou na celodennom výlete vo Vysokých Tatrách, takže nerozumie konaniu rodičov, ktorí mali takéto vedomosti, a ktoré o jej osobe šíрили, prečo ich pustili na výlet.

S deťmi mala vždy korektný vzťah, možno aj bližší ako iní učitelia, ale nie taký, ako voči jej osobe bol prezentovaný, s deťmi si vždy rozumela a deti ju rešpektovali. V januári 2012 mala problém s O. T., s ktorou si tykala a bola triednou dôverníčkou, ohľadom odovzdania peňazí na účely výletu, ktoré obžalovaná zbierala, čo bolo aj spúšťačom nenávisťi voči nej, keďže dovtedy sa o nej vyjadrovala pochvalne. V roku 2012 jej obžalovaná vtrhla do triedy počas vyučovania, nasledovala potyčka, kde aj jej syn sa hanbil za konanie svojej matky a plakal. Po tomto incidente obžalovaná začala často navštevovať riaditeľku, kde od apríla 2012 do mája 2013 ju videla vchádzať do riaditeľne asi 8 krát. Pravdepodobne v snahe vyťažiť z tejto situácie čo najviac, riaditeľka školy rozhodla o psychologickom výcviku detí, ktorý označila ako potrebný z dôvodu šikany v triede, čo nebola pravda. Tento výcvik bol hodnotený pozitívne s tým, že bol dobrý kolektív a deti sa o nej vyjadrovali pekne. Pokiaľ ide o radu školy, jej predseda M. O. vykonával enormné úsilie o jej diskreditáciu napriek tomu, že poukazovala na nedostatky vo finančných záležitostiach školy, odmietol s ňou komunikovať a v roku 2011 jej zaslal list, že s ňou komunikovať nebude. Za účelom dosiahnutia čo najväčšej intenzity, obžalovaná T. zaslala list aj na radu školy, ktorá sa ochotne stretávala, pozývala rodičov, vynášala o nej súde, rozhodnutia, písali sa siahodlhé zápisnice, ktoré sa zverejňovali na internete. Na jednom zasadnutí požiadala, aby členka rady školy pani B. prečítala jej vyjadrenie k celkovej situácii, keďže nikto od nej samej nechcel žiadne vyjadrenie, avšak rada školy vyjadrenie odmietla čítať. Vtedajší predseda rady školy jej pri náhodnom stretnutí, keď išla zo školy, dával akúsi obálku, na čo mu povedala, aby jej to zaslal poštou, aby bol o tom dôkaz. Následne v čase jej nariadenej dovolenky obžalovanou riaditeľkou prevzala pozvánku na zasadnutie rady školy, kde mala vysvetliť, o čom dovtedy počula len z rozprávania. Keďže pozvánku prevzala deň po rade školy, nemohla sa jej zúčastniť. V následnom období rada školy už nemala také časté stretnutia a podrobné zápisnice. Rada školy rozhodla, že zasadnutie bude robiť iba za prítomnosti členov rady školy, čím jej znemožnili sa k tomu vyjadriť, čo trvá dodnes. Dôsledky z odvysielania reportáže v TV Markíza trvajú dodnes, ľudia prestali s ňou bezprostredne komunikovať, jej mama situáciu veľmi ťažko znášala, reportáž vníma ako pomstu za výsledok civilného sporu o neplatnosť výpovede, keďže bola odvysielaná iba pár dní po tom, čo uspela v tomto konaní. V deň, kedy bola reportáž odvysielaná, mala niekoľko telefonátov, pretože v reportáži vystúpila riaditeľka školy, mnohí ľudia si domysleli, že sa jedná nie iba o školu, ale aj o jej osobu. V telefonátoch bola upozornená, že bude o nej reportáž v hlavných správach. Na druhý deň po odvysielaní reportáži, bola za ňou redaktorka z denníka Plus jeden deň, ktorá chcela napísať článok do novín, ktorý aj vyšiel s jej fotografiou a čiernym pásom cez oči a v lete bol zverejnený článok G. Z. v „Slovinskom občasníku“. Problémy z dôvodu medializácie jej osoby naďalej pretrvávajú aj dodnes, čoho dôkazom sú anonymy na jej osobu, posledný krát v čase volieb do orgánov samosprávy, kde vystupovala ako kandidátka obecného zastupiteľstva.

Pokiaľ ide o zverejnené reportáže, ako aj články, išlo o výmysly, klamstvá a konfabulácie a vníma to ako hon na jej osobu. Obžalovaná T. ju poškodzovala nielen ako samotnú osobu, ale aj po pracovnej stránke a vyjadrovala sa tak, že deti ju musia masírovať a robiť to, čo chce, že ich priväzuje k stoličkám,

a že ich bije. V reportáži uviedla, že ju musia masírovať cez prsia, čo dokonca hovorila i na autobusovej zastávke, kde si to vypočulo mnoho ľudí. Nemala zábrany písať na rôzne inštitúcie cez radu školy, ministerstvo školstva, obec, ministerstvo spravodlivosti a prokuratúru, že sa na deťoch ukája. Ďalej uvádzala, že to, čo robila s deťmi, bolo nechutné, že jej malo to spôsobovať potešenie, že zakázala o tom deťom rozprávať. Sama sa preto bránila prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní a na súde, keďže je presvedčená, že nápravy by nedosiahla na pôde školy, kde sa pracovalo na jej diskreditácii. Na podklade súdneho rozhodnutia bola obžalovaná T.I. povinná sa ospravedlniť v „Z. občasníku“, čo neurobila, a tiež na adresu jej trvalého bydliska. V tomto konaní bola svedkyňa obžalovaná G. Z. práve na návrh spoluobžalovanej. Pokiaľ ide o slovo „mucinkovanie“, toto slovo bolo vytrhnuté z kontextu, ona so žiakmi ho používala v inom význame, ako o tom rozprávala a osvojila si obžalovaná T., toto slovo bolo používané a zverejnené v časopise Slniečko. V reportáži televízie odznelo aj to, že išlo aj o priväzovanie s tým, že učiteľka to nazvala „mucinkovaním“. Hoci obžalovaná T. nepoužila jej meno, každý vedel, že ide o jej osobu. Ďalej uviedla, že v reportáži sa nepotvrdili informácie, ktoré boli tam uvedené. So zamestnávateľom - školou predtým viedla niekoľko súdnych sporov, napr. o ochranu osobnosti, keďže bola protiprávne zverejnená správa o jej psychologickom vyšetrení, ďalej spor o nepreplatenie faktúry o odobratí triednictva, ďalej viedla a potom stiahla spor proti zástupkyňi školy U. W., ktorá sa jej neospravedlnila za osočenie na pracovnej porade. Na riaditeľku školy podala v roku 2011 sťažnosť v súvislosti s praktičkou, keďže peniaze prišli na súkromný účet riaditeľky, čo sa riaditeľka snažila zakryť.

Na Okresnom súde Spišská Nová Ves bol vedený spor o neplatnosť jej výpovede z dôvodu nadbytočnosti z pracovného pomeru (sp. zn. 7Cpr 2/2013), čo bolo proti nej pripravované minimálne od roku 2011. Rozsudok bol vyhlásený 26. 2. 2014 v jej prospech a vo februári 2015 bol potvrdený. Žalovanou stranou v konaní bola Základná škola Z., ktorú zastupovala riaditeľka G. Z., ktorá sa zúčastňovala všetkých pojednávaní. Aj konanie (sp. zn. 4C 106/2012) o ochranu osobnosti, kde odporkyňa bola obžalovaná T., prispelo k rozhodnutiu zamestnávateľa, aby bola prepustená, takto sa niekoľkokrát vyjadřila obžalovaná Z.Í.. Podkladom k tomu bolo vypočúvanie detí v roku 2012, kedy zrejmu snahou dosiahnuť, aby zo školy odišla, bolo jej dané upozornenie za porušenie pracovnej disciplíny, ktoré jej bolo domov osobne v čase nariadenej dovolenky prinesené riaditeľkou. Keďže išlo o dovolenku a nebolo jej doručené, bolo jej odobraté triednictvo a vo štvrtom ročníku preto uvedených žiakov nevedla ako triedna učiteľka. Rozvrh práce bol nastavený tak, aby bola čo najmenej na prvom stupni, čo bolo aj jedným z opatrení, ktoré bolo dané v upozornení za porušenie pracovnej disciplíny a v ďalšom školskom roku jej bola daná ponuka na zníženie úväzku vyučovacích hodín. Po nejakom čase na jej miesto bola prijatá osoba, ktorej sa postupne úväzok zvyšoval a v súčasnej dobe namiesto štyroch učiteliek, ktoré vyučujú prvý stupeň, je stav päť. Napriek tomu, že deti neučila, dostávala sa s nimi do kontaktu, hoci nie so všetkými. Zrejme pod vplyvom toho, čo deti počuli a týkalo sa to detí z celej školy, tak sa správali voči nej drzo a nepočúvali jej pokyny, na rozdiel od detí v tej triede, kde učila. S deťmi sa nerozprávala z dôvodu, aby nebola v podozrení, že ich ovplyvňuje po predmetných udalostiach. Pri náhodných stretnutiach ju rodičia podporovali, aby sa bránila, avšak boli aj rodičia, ktorí ju iba pozdravili a radšej k nej neprišli, hoci v minulosti to bolo iné. V roku 2014 boli voľby do miestnej samosprávy, kde oproti predošlému obdobiu dostala výrazne menší počet hlasov, jej osoba bola nepohodlná aj pre vedenie obce, a keďže zriaďovateľ podporoval vedenie školy proti nej, aj predstavitelia obce sa ju snažili zdiskreditovať, čo trvá doposiaľ.

Pokiaľ išlo o článok v „Z. občasníku“, obžalovaná Z. dosiahla väčší efekt, pretože sa odvolala na reportáž a na radu školy s tým, že všetko, čo sa hovorí (o učiteľke), je pravda. Nespomenula tam súdne rozhodnutia vo veci, o ktorých mala vedomosť, čo zamlčala a preto článok bol účelový, tendenčný, bolo podporené klamstvo, ktoré bolo voči nej prezentované. Sama sa o vydaní článku dozvedela na základe telefonátu, pričom býva v obci Z.. Informácia z článku sa šírila aj do okolitých obcí a mesta G., keďže v podstate ľudia z týchto obcí majú rodinné väzby, navštevujú sa, mali prístup aj k tomuto periodiku. V tom čase už viedla súdny spor o neplatnosť výpovede a na pracovisku nebola. Čo sa týka kontaktu medzi obžalovanými, o ich stretnutiach nemá vedomosť, avšak stretávali sa minimálne na pojednávaníach. Obžalovaná G. Z.G. za jej prítomnosti voči nej nepoužila slovo, že je pedofilne orientovaná, dávala si pozor na to, čo povie, ak hovorila v prítomnosti jej blízkych osôb. Poškodená sama nevyvíjala podpisovú akciu na svoju obranu medzi obyvateľmi obce Z.. Dožadovala sa stretnutia s vtedajším starostom obce, ktorý ju ignoroval a odmietal to.

Ďalej sa poškodená vyjadřila k jednotlivým formám nevhodného správania sa voči žiakom. Nepoprela, že by dávala prádlové gumy deťom na nohy, čo odôvodnila tým, že deti nesprávne sedeli, na čo

ich upozorňovala, deti si ich nasadzovali dobrovoľne a samé, neskôr od toho upustili. Nikdy im nohy nepriväzovala sama a ani nekázala priväzovať, ako to bolo prezentované obžalovanými. Tieto gummy boli použité počas vyučovacieho procesu v prvom ročníku, čo bola pomoc deťom. Reagovala tak na nesprávne sedenie detí, keďže chodidlá nemali na zemi, ale zachytávali ich o stoličku a mali ich v rôznych smeroch. Deťom do nôh nekopala, ťukala im do podrážky, pokiaľ malo dieťa vysunutú nohu. Nenútila deti, aby ju masírovali, mala s nimi bezprostredný vzťah, „mucinkovanie“ bol prevzatý pojem z jednej knihy, išlo v podstate o strašidielka, ktoré sa navzájom stískali, lebo ináč tento cit nepoznali a bolo to pre nich pohladenie. Tento pojem si deti osvojili deti a často to slovo používali. Ona s deťmi takéto kontakty nepraktizovala, avšak bežne keď napr. napísali dobre diktát, za čo ich pochválila, vtedy spontánne vybehli z lavice, prišli ku nej a začali ju stísať. V podstate nastala davová psychóza, takto ju niekedy stískal aj syn O. T., hoci to od neho nevyžadovala. Nežiadala, aby ju deti masírovali na brucho alebo kdekoľvek inde. Deti sa jej spontánne dotýkali, avšak nemasírovali ju cez prsia, brucho, boky a podobne. Pokiaľ bola napr. na chodbe a mala dozor, deti sa aj rozbehli k nej a aj ju objali, čo boli bežné kontakty. Je pravdou, že žiakovi S. T., ktorý počas vyučovania sa nevenoval učebnej látke, na jeho učebnicu čítanky mu pohodila jemne fixku, nikdy do žiadneho žiaka nehodila perá alebo zväzok kľúčov. Raz mu fixka odskočila do hlavy, avšak keďže ide o ľahký predmet, nespôsobila mu žiadne zranenia. Pokiaľ ide o zákaz, aby deti nehovorili o tom, že ju masírujú, čo deti tri roky tajili uviedla, že ju to udivuje, že to tvrdili rodičia, pretože toto nikdy nepovedala.

Žiakovi V. T. venovala väčšiu pozornosť, ako iným žiakom, pretože v prvom ročníku, keď prišiel do triedy, vôbec nerozprával, po vyučovaní sa práve jeho matka ona pýtala, či niečo rozprával, jedného dňa začal rozprávať, hoci tak nerobil ani v materskej škole. Aj k nemu mala dobrý korektný vzťah, dokonca bola spokojná aj jeho matka, nevyčleňovala ho z kolektívu, pri spontánnych reakciách detí on nereagoval, bol skôr utiahnutý, s deťmi veľa nekomunikoval, jeho známky sa neskôr začali zhoršovať, dosť často nechodil do školy a matka mu písala ospravedlnenky, neskôr ho brávala na rôzne vyšetrenia. Príprava na vyučovanie bola zlá, nemal domáce úlohy alebo si nedoniesol, čo bolo potrebné. Matka často chodila do školy ho ospravedlňovať. Upozorňovala ho na to, že má veľa vymeškaných hodín, hoci ich mal ospravedlnené a nebol dôvod ukladať mu nejaké upozornenia. Zhoršenie nastalo v treťom ročníku, ale známky dostával na základe svojich vedomostí.

Celú túto situáciu psychicky znášala zle, trpela aj jej matka, pohybovala sa medzi obyvateľmi mesta menej, kde sa jej stalo, že ľudia ju obchádzali, niektorí ľudia jej hovorili, čo o nej rozprávajú iní. Aj v súčasnej dobe bol adresovaný anonym strane, ktorá jej dala podporu k voľbám do miestnej samosprávy. Keď sa vrátila do zamestnania po vyhratom súdnom spore, tak aj pedagogickí zamestnanci jej dali pocítiť, že je tam nechcená.

Po oboznámení výpovedí obžalovaných sa poškodená vyjadrila tak, že s nimi nesúhlasí, ďalej tvrdila, že nemala šancu v škole vysvetliť daný stav, nebolo jej povinnosťou komunikovať s radou školy, hoci chcela, aby jej vyjadrenie na rade školy bolo prečítané. K článku v „Z. občasníku“ uviedla, že obžalovaná Z. už v tom čase od nej žiadala, aby sa ospravedlnila rodičom, obdobne na rade školy, hoci riaditeľka vyšetrenie ukončila až dňa 13.7.2012 a zápisnicu takto spísala 23.7.2012. Poukázala na to, že zástupkyňa školy o tom, že videla, že ju deti masírovali, nevykonala žiadne šetrenie a toto sa spomínalo až v súvislosti so súdnym konaním o ochrane osobnosti. Za nedôvodné považovala aj tvrdenie obžalovanej G. Z., že deti potvrdili jej nevhodné správanie aj pred zástupcom štátnej školskej inšpekcie a pred riaditeľom tejto inšpekcie, hoci doposiaľ nepredložila žiadny relevantný dôkaz alebo zápisnicu o takomto stretnutí. Riaditeľka nespomenula ani v novinách a ani redaktorovi nič ohľadne konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a ochrane osobnosti, spochybnila, že by riaditeľka informovala na porade školy, čo sa na škole v skutočnosti deje a tiež nepredložila list, ktorý údajne poškodená zasielala rodičom svojich žiakov. Naopak, riaditeľka školy nehovorila pravdu, že o veci hovorila iba so zástupkyňou školy, pretože hovorila o tom na porade, sama niekoľkokrát sa o tom rozprávala s predsedom rady školy a členom rady školy a aj v článku sa odvoláva na člena rady školy, hovorila so zriaďovateľom školy, obdobne klamala, keď opisovala dobré vzťahy s poškodenou. Spochybnila, že by deti chodili do riaditeľne v trojici, ale iba po jednom, nie je pravdou, že by zväzok kľúčov hodila jednému dieťaťu do tváre, riaditeľka to všetko zveličovala. Uviedla, že je nelogické, že by predseda rady školy požiadal v tom čase riaditeľku, aby zverejňovala nejaký článok v „Z. občasníku“. Podľa nej išlo o koordinovanú a angažovanú akciu, zaujatosť, aj v súčasnej dobe proti nej sú vedené zo strany školy útoky. K výpovedi obžalovanej T. namietala okrem iného aj to, že by obžalovaná poskytnutím rozhovoru do televízie reagovala na rozsudok o ochranu osobnosti, ktorý bol vyhlásený v októbri 2013,

keďže reagovala až po vynesení rozsudku o neplatnosť výpovede vo februári 2014, z toho usudzovala na spoluprácu s obžalovanou G. Z.G..

Obžalovaná O. T. k výpovedi poškodenej zotrvala na svojej výpovedi, uviedla, že je pravdou, že jej syn V. od prvého ročníka nerozprával a je pravdou, že bola v škole na vyučovaní, kde tieto veci riešila s učiteľkou, ale nie s krikom. Za klamstvo považovala tvrdenia poškodenej, že nedávala peniaze určené do triedneho fondu načas.

Obžalovaná G. Z. na výpoved' poškodenej reagovala otázkou, či aj v minulosti bola na ňu zaujatá, čo poškodená potvrdila.

Svedok Mgr. O. N. - redaktor TV Markíza na hlavnom pojednávaní uviedol, že podnetom na reportáž odvysielanú na TV Markíza bol telefonát od nejakej pani, spolu s kameramanom preto odišiel do obce Z. zistiť do školy, čo sa stalo. Rozprávala sa s nimi riaditeľka školy do mikrofónu, kde im dala aj za účelom overenia vyjadrenia druhej strany kontakt, pravdepodobne adresu a telefón na uvedenú učiteľku. Prišli aj pred dom, kde zvonili a skúšali telefonovať, avšak nedošlo k žiadnemu kontaktu. Po rozhovore s vedúcim vydania odišli späť do Z. D. S. a následne okolo 15.00 hod. odišli späť do Z., kde sa pokúšali zvoniť a aj telefonicky kontaktovať s učiteľkou, k čomu však opäť nedošlo. Poškodenú preto videl až na súde v Bratislave v súvislosti s jej žalobou voči televízii Markíza. Reportáž bola po schválení vedúcim vydania odvysielaná v takej forme, ako aj odznela. O osobe, ktorá telefonovala, vedel iba podľa toho, ako sa predstavila, nemal tušenie o koho ide, táto pani popísala praktiky, ktoré sa majú v triede diať, čo v podstate išiel na miesto overiť. Meno tejto pani si nepamätal. Zdrojom informácií bola aj riaditeľka školy a polícia, ktorá však nič nepotvrdila. Svedok potvrdil, že reportáž odznela v takom stave, ako im povedala matka žiaka a riaditeľka školy, nedošlo k žiadnej úprave z jeho strany, nedošlo k zmene týchto výpovedí. Podľa neho mala matka žiaka záujem na odvysielaní jej telefonátu, inak by mu netelefonovala na číslo, ktoré je na internete. Rozhovor s riaditeľkou školy sa natáčal pravdepodobne v jej kancelárii, opýtali sa jej, či môžu s ňou urobiť rozhovor, a či im skutočnosti odvysielané v reportáži potvrdí alebo vyvráti, alebo niečo o tom povie. Takto potom zapli kameru a urobili rozhovor, následne už išli za učiteľkou. Svedok sa nevedel vyjadriť, kedy bol vykonaný rozhovor s riaditeľkou, riaditeľke nehovoril, v akom vysielacom čase má byť reportáž uverejnená, resp. si to nepamätal. Počas rozhovoru sa nepýtal na to, ktorých konkrétnych detí sa to týka, riaditeľka hovorila, že sa to deje v triede, že to potvrdili všetky deti v triede, t.j. ošahávanie, hladkanie, a že v podstate deti potvrdili to, čo oznamovala predtým v telefonáte matka školáka. Podľa neho sa s riaditeľkou ani nebavil o osobe, ktorá mu telefonovala. Riaditeľka im spomenula, že sa v tejto súvislosti už aj súdia, avšak nevie, že by hovorila aj o výsledkoch týchto konaní.

Svedkovi bola prečítaná výpoved' z prípravného konania v časti, kde uviedol, že riaditeľka ho informovala, že dostala pokyn na zníženie stavov z dôvodu nadbytočnosti, avšak to v reportáži nebolo uvedené, keďže reportáž nebola o prepúšťaní. K tomu svedok uviedol, že toto mu mohla povedať, avšak si to nepamätá, keďže to pre neho nebolo relevantné. Podľa jeho spomienok riaditeľka hovorila o nejakom spore, ktorý sa týkal chovania učiteľky.

Svedkovi bola ďalej prečítaná výpoved' z prípravného konania, kde uviedol, že si je istý, že na takýto súdny spor nebol upozornený, pričom vedel, že vo veci prebieha policajné vyšetrowanie, čo odznelo v reportáži, kde k tomu uviedol, že mal vedomosť o tom, že o niečom sa súdia, avšak nevedel s určitosťou o čom s tým, že si to nepamätá. Zároveň uviedol, že pokiaľ by mal rozsudok, z ktorého by vyplynulo, že učiteľka nič také neurobila, nebola by reportáž zverejnená. Reportáž bola uverejnená na druhý deň po telefonáte matky školáka. Pokiaľ by telefonát nebol overený, vzhľadom na to, že bol anonymný, v žiadnom prípade by nebola reportáž odvysielaná. Pokiaľ ide o autorizáciu, nie je ich povinnosť v elektronických médiách si ju žiadať.

Svedkyňa Ing. Z. S. - redaktorka Plus jeden deň na hlavnom pojednávaní uviedla, že podnet na vypracovanie článku dostala od svojej nadriadenej, ktorá videla reportáž v televízii Markíza. Preto išla do obce Z., najprv navštívila riaditeľku základnej školy, s ktorou sa rozprávala o uvedenom prípade, pričom riaditeľka nechcela aby sa to ďalej medializovalo, kde jej povedala v podstate to, čo odznelo v reportáži v televízii. Následne zisťovala aj u miestnych obyvateľov v obci Z., chcela osloviť aj triednu učiteľku, ktorú však doma nenašla. Rozprávala sa s rodičmi detí, kde sa dostala aj k fotografii, na ktorej bola trieda učiteľka so svojimi žiakmi. V tom čase už sa vedelo, že ide o obec Z., kde títo obyvatelia jej hovorili, že počuli čo sa malo v škole diať, avšak sa nevedela vyjadriť, či išlo o rodičov detí, ktoré chodili

do tejto triedy. Pri tvorbe článku vychádzala z reportáže televízie Markíza, kde nejaká matka žiaka sa vyjadrovala o učiteľke, ďalším jej zdrojom boli rodičia z obce. V článku uviedla vetu, ktorú jej povedala riaditeľka, išlo o údaje, ktoré poskytla aj pre televíziu Markíza, v článku odcitovala to, čo jej povedala riaditeľka. Pokiaľ v reportáži uviedla pri fotke, že ide „o masážny salón alebo triedu“ nepamätala sa, či sama takto článok formulovala, keďže prechádzal ešte úpravou cez editorov.

Svedkyňa potvrdila pravdivosť prečítanej časti zo zápisnice o jej výsluchu z prípravného konania, kde uviedla, že sa o veci pýtala v obci náhodných chodcov, takže nevie či išlo o rodičov dotknutých žiakov, avšak ľudia hovorili, že o tejto kauze vedia, že sa to rozoberá, a že sa hovorí, že rodičia o tom nič nevedeli.

Ďalej potvrdila pravdivosť ďalšej časti výpovede z prípravného konania, v ktorej uviedla, že o vedených súdnych sporoch nevedela, nikto ju o tom neupovedomil, a to ani riaditeľka školy, ktorá jej hovorila, že od novembra 2013 učiteľka v škole neučí, bola prepustená, neuviedla však žiadny dôvod rozviazania pracovného pomeru. Nevedela ani o tom, že súd rozhodol, že prepustenie triednej učiteľky bolo bezdôvodné, keďže nebola o tom žiadnou osobou upozornená. Uviedla však, že v článku poukázala, že vecou sa zaoberá polícia, a že z vyjadrenia policajnej hovorkyne sa nezistilo, aby zo strany učiteľky došlo k trestnému činu.

Svedkyňa PaedDr. U. W. - bývalá zástupkyňa riaditeľky školy (súčasná riaditeľka) potvrdila, že v roku 2012 podávala sťažnosť obžalovaná T. na triednu učiteľku Z. O. pre nevhodné správanie, videla aj reportáž v televízii Markíza, avšak nevedela, či tieto informácie v televízii podala priamo O. T.. Potvrdila, že škola prešetrovala sťažnosť ohľadne nevhodného správania, s riaditeľkou viedli rozhovory s deťmi, ktoré uviedli, že dochádzalo k masírovaniu učiteľky, ku kopaniu do nôh a priväzovaniu nôh gumami o stoličky, vedenie školy sa potom stretlo aj s rodičmi týchto detí, pričom rodičia tieto informácie potvrdili. V roku 2012, ešte pred sťažnosťou O. T. bola sama svedkom toho, keď vošla do triedy, že učiteľka sedela za stolom, jedla desiatu a žiak W. V. O. stál za ňou a masíroval jej krk rukami, avšak keď prišla do triedy, tak žiak odstúpil a prestal. Asi po niekoľkých dňoch, odkedy o tom povedala riaditeľke, tak prišla sťažnosť obžalovanej T.. S obsahom reportáže a článku, kde sa riaditeľka vyjadrovala k nevhodnému správaniu triednej učiteľky vyslovila súhlas, keďže pri prešetrovaní sťažnosti niekedy v máji 2012 sa žiaci vyjadrili k tomuto správaniu, že prebiehalo masírovanie. Obsah ich odpovedí zapisovala do zošita. Rozhovory trvali 15-20 minút, nepoužívali sa žiadne nahrávacie zariadenia, robili iba pracovné zápisky. Svedkyňa ďalej uviedla, že si nepamätá, či boli o vypočúvaní žiakov informovaní rodičia. Deti opisovali, že učiteľku masírovali na krku, chrbte, niektoré hovorili, že aj na bruchu. Hovorili, že to malo byť za nejakú odmenu, za dobrú známku, hoci svedkyňa sa k tomu bližšie nevedela vyjadriť s tým, že nedošlo k ich núteniu.

K petícii rodičov uviedla, že nevie, kto ju spísal, vedela však o súdnom spore medzi obžalovanou T. a triednou učiteľkou a obžalovanou T., ktorá jej hovorila, že tento spor prehrala. Poškodená často kritizovala a poukazovala na údajné nedostatky vo vedení školy, časovo výpoveď z dôvodu nadbytočnosti nasledovala po týchto kritikách. Školu v súdnych sporoch s poškodenou zastupovala G. Z. ako riaditeľka školy.

Svedkyňa V. T. - švagriná obžalovanej O. T. pred súdom uviedla, že nečítala žiadny článok a ani nevidela vysielanie v televízii. Uviedla, že sa zúčastnila nejakého stretnutia v máji alebo v júni (nevedela uviesť rok), kde niečo podpísala, avšak jednoducho odišla preč a do ničoho sa nezapájala. Uviedla, že jej syn sa nikdy nestážoval na učiteľku a preto si nemyslí, že by obťažovala deti alebo že by konala iné veci. S učiteľkou blízky vzťah nemali, hoci jej syna S. učila od prvého do tretieho ročníka, syn sa nikdy nestážoval na nevhodné správanie zo strany učiteľky. Jej syna vypočúvala riaditeľka, avšak jej sa to nepáčilo, keďže to prebehlo bez jej prítomnosti a tým pádom deti boli vystresované. Na nevhodné správanie zo strany učiteľky sa sťažovala obžalovaná O. T., od druhých rodičov to nepočula. Na stretnutie v súvislosti s podpisovou akciou ju pozvala práve švagriná, rodičia dostali na podpis čistý papier, na ktorom sa mali podpísať, že prišli na stretnutie. Na stretnutí bola okrem oboch obžalovaných aj vtedajšia zástupkyňa školy U. W., kde sa riešila učiteľka O. kvôli tomu, že mala obťažovať deti, že deti ju ohmatávali. Už predtým sa rozprávalo, že stretnutie bolo ohľadne riešenia učiteľky. Sama nemala vedomosť, že by sa potvrdilo nevhodné správanie učiteľky, o čom by sa dozvedela od syna alebo iných rodičov. Sama nepodávala alebo aj spolu s inými rodičmi nejakú sťažnosť na poškodenú v súvislosti s nevhodným správaním a nebola presvedčená o tom, že by takto sa učiteľka správala. Je pravdou to, že učiteľka jej raz volala, že hodila do jej syna fixku, kde sa jej ospravedlnila, že to bolo nechtiac, pretože

bol nesústredený, pričom ho upozorňovala, aby sa sústredil, že nemá vyrušovať, sedieť normálne, lebo väčšinou že sa pozeral cez okno. Jej syn jej k tomu nič nepovedal a učiteľku mal rád. So švagrinou sa nerozpráva odkedy začalo pojednávanie medzi ňou a učiteľkou, nepáči sa jej, že ju do toho zatiahla spolu s riaditeľkou školy. Súčasne poprela tvrdenia obžalovanej O. T., že sa stýkala s triednou učiteľkou, a že nahovorila svojho syna aby svedčil proti obžalovanej.

Svedkyňa V. C. uviedla, že s obžalovanými ako aj triednou učiteľkou sa stretávala iba v rámci rodičovských združení, resp. poznala ich iba zo školy, poškodená učila v treťom ročníku jej dcéru M. C.. Dcéra jej nikdy nepotvrdila nevhodné správanie poškodenej, o čom sa dozvedela až na polícii, že k tom dcéru vypočúvala obžalovaná Z. v škole. Nebola na žiadnom stretnutí, kde by sa riešila otázka nevhodného správania učiteľky a nepodpisovala žiadne petície. Spoločne s inými rodičmi nepodávala sťažnosti na nevhodné správanie učiteľky, jej dcéra nikdy nehovorila, že by učiteľka sa dala masírovať žiakmi. Jej dcéra sa o učiteľke vždy vyjadrovala v dobrom, hovorila jej iba to, že učiteľka od nich žiadala, aby sedeli rovno a nehrbili sa, a preto im dávala gummy na nohy, čo bolo asi v treťom ročníku.

Svedkyňa C. Z. uviedla, že k obžalovanej a poškodenej má neutrálny vzťah, učiteľka učila jej dcéru U., ktorá nikdy nepotvrdila nevhodné správanie učiteľky voči nej. O tom, že ju k tomu vypočúvala riaditeľka školy vopred nevedela a výstup zo školy ohľadom nevhodného správania sa voči jej dcére nedostala. Zúčastnila sa aj stretnutia rodičov, na ktorom malo byť riešené nevhodné správanie triednej učiteľky, petíciu rodičov, aby učiteľka neučila ich deti, podpísala z dôvodu opatrnosti, „aby sa najprv dokázalo niečo, aby sme troška ochránili naše deti a potom keď sa to preukáže, tak to človek v dobrom podpísal tú petíciu, aby chránil svoje deti.“ Na učiteľku sama nepodala žiadnu sťažnosť a nesťažovala sa ani na nevhodné správanie učiteľky. Nepamätala sa, či niektoré deti sa sťažovali na nevhodné správanie sa učiteľky.

Na návrh obhajoby bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne z prípravného konania, v ktorej uviedla k podstatným okolnostiam, že dcéra jej hovorila, že učiteľka zakázala deťom hovoriť, že im priväzovala nohy o stoličky, tiež potvrdila, že niektorí chlapci ju masírovali, avšak nie po prsiach. Ona sama ani s inými rodičmi sa na takéto správanie učiteľky nesťažovala, nevedela sa vyjadriť k dôvodom, prečo mala učiteľka priväzovať deťom nohy o stoličky, obdobne sa nevedela vyjadriť k spôsobu priväzovania. Toto sa mala dozvedieť od dcéry v treťom ročníku. Dcéra jej uviedla, že ona učiteľku nemasírovala, takže nevie kto napísal do poznámkového bloku k menu jej dcéry slovo masírovanie potvrdené. Pokiaľ išlo o tzv. kopnutia nohou od dcéry vedela, že učiteľka takto deťom občas zasunula späť nohu z uličky do priestoru lavice. Potvrdila, že podpísala petíciu spolu s manželom, hoci si nepamätala, kto jej ju dával podpisovať a kde s tým, že po dobu 3 rokov mala učiteľka im kopať do nôh, hádzať do nich perá a ceruzky, nechať sa masírovať po ramenách, krku a chrbte a cez prsia, zastražovala deti vyhrážkami, že ak to niekomu povedia, dostanú inú učiteľku, ktorá ich bude biť. K tomu uviedla, že petícia obsahovala čiastočne aj tvrdenia jej dcéry, a preto ju podpísala. Je pravdou, že jej dcére podľa tvrdenia jej dcéry, učiteľka priväzovala nohy gumou a kopala jej do nôh. Ďalšie veci nevedela potvrdiť, keďže dcéra jej o tom nič nehovorila, preto v ďalšej časti petíciu nepotvrdila. Pokiaľ išlo o masírovanie, presne nevedela, o čo ide a koho sa to zo žiakov týka, napriek tomu petíciu podpísala. Nevedela sa vyjadriť, kto petíciu vytlačil, nakoľko v tom čase bola aj na zahraničnej dovolenke a petíciu podpisovali pred dovolenkou, ktorá trvala od 19. 6. 2012 do 30. 6. 2012, nevedela, koľko výtláčkov petície podpísala. Potvrdila, že podpisovala aj petíciu z 25. 6. 2012. Ďalej uviedla, že z vyjadrenia jej dcéry a jej prejavov nenadobudla dojem, že učiteľka sa s deťmi ukája. O slove mucinkovanie sa dozvedela iba z predmetnej reportáže, pretože od dcéry takéto slovo nepočula.

K otázke pravdivosti tejto výpovede sa svedkyňa vyjadriť nevedela s tým, že si už veľa vecí z toho nepamätá. O učiteľke sa dcéra vyjadrovala ako o prísnej, avšak vnímala ju „slušne“ a takto sa o nej vyjadrovala. Jej dcéra v tom období jej určite hovorila pravdu.

Svedkyňa Bc. Z. M., predtým A. uviedla, že poškodená učila na základnej škole jej syna, o celej veci sa dozvedela až počas vyšetrovania, nevidela nahrávku v televízii a ani žiadne fotografie v novinách. Jej syna O. A.Č. učila poškodená do tretej triedy, o celej záležitosti sa dozvedela až neskôr s tým, že syn obžalovanej O. T. sa sťažoval, že deti musia ohmatávať poškodenú, a že do žiaka S. T. hodila ceruzku, a že deťom dávala gummy na nohy. O tomto nevedela, pretože jej syn jej o tom nikdy nič nepovedal a nemala ani podozrenie, že sa niečo takto deje. Nehovoril jej, že by im učiteľka kopala do nôh, keď nohy nemajú rovno založené a si ich zakladajú za stoličky, hoci jej syn jej hovoril všetko dôležité. Keď sa

ho následne na tieto veci pýtala, jedine potvrdil, že poškodená hodila po S. T. ceruzku, a že niekedy zasunula žiakovi nohu pod stoličku, a že v prvej triede mali gumičky na nohách. Jej syn jej nepotvrdil, že by žiaci museli učiteľku masírovať, resp. obchytávať. Ona sama nikdy nebola prizvaná na výsluch jej syna, ktorý vykonala riaditeľka školy. Na rodičovskom združení jej bolo povedané, že jej syn sa vyjadril, že pani učiteľku neohmatával, a že dievčatá sa s ňou niekedy stískali, avšak on to nerobil. Od spolužiačok syna sa dozvedela, že s učiteľkou sa stískajú, že oni ju objímajú, keďže ju majú radi. Práve O. T. prišla s nápadom, aby sa podpísala petícia, aby triedna učiteľka deti neučila, svedkyňa vtedy sama vytlačila petíciu, keďže mala tlačiareň, text jej nadiktovala O. T. vrátane mien dvoch rodičov, ktorí boli ich zástupcovia, tento text vytlačila asi tri alebo štyrikrát. Ona tlačila iba tú verziu, kde jej bola nadiktované, aby poškodená už nebola triednou učiteľkou. Na tomto stretnutí riešili tiež podpis petície, na ďalšom stretnutí im zástupkyňa školy čítala, čo povedali ich deti, zúčastnila sa aj na ďalšom stretnutí, kde boli už aj páni O., T. ako aj pani B., kde im oznámili, že poškodená už v ďalšom školskom roku nebude triednou učiteľkou. Pokiaľ išlo o petíciu, tu podpisovali presné znenie textu z dôvodu nevhodného správania učiteľky a požadovali, aby nebola ďalej ich triedna, svedkyňa nevedela uviesť, či sa tam uvádzali aj okolnosti a ďalšie podrobnosti. Sama nepotvrdila nikdy nevhodné správanie učiteľky voči jej synovi, nepodávala sťažnosť na učiteľku, mimo kolektívu rodičov ani nepočula napríklad od občanov Z. informácie o nevhodnom správaní. Pokiaľ išlo o rodičov, nikto oficiálne a osobne nemal výhrady voči učiteľke, mimo všeobecných výhrad, a to gumičiek na nohy a hodenie ceruzkou pod oko S. T.. Podľa nej ďalší rodičia podpísali petíciu z toho dôvodu, že pokiaľ obžalovaná T. sa vyjadrila, že deti museli učiteľku ohmatávať, a keď sa dozvedeli, že mali gumičky na nohách, tak boli pobúrení. Jej osobne v tomto smere chýbala komunikácia s učiteľkou. Petíciu sama doniesla podpísať aj jej bývalému manželovi O. A.. Nevedela vysvetliť, prečo počas vyšetrovania vecí hovorila, že ona podpísala petíciu aj za neho. Svedkyňa spochybnila, že by podpisovala druhú petíciu, resp. sa stotožnila s textom druhej petície.

Svedkyňa U. S. uviedla, že si nepamätá, z akého dôvodu bola predvolaná riaditeľkou školy na stretnutie, avšak predmetom malo byť to, že učiteľka obťažuje ich deti. Nevedela uviesť, či tam boli všetci rodičia týchto detí, v tom čase učila poškodená jej syna W. S., jej syn sa na učiteľku nikdy nesťažoval, vedela iba to, že deti vypočúvala riaditeľka, avšak vopred nevedela, že bude vypočúvať aj jej syna. Vadilo jej však to, že o tom nevedela. Svedkyňa ďalej uviedla, že sa nevie vyjadriť, kto má byť obeťou údajného nevhodného správania zo strany učiteľky, uviedla však, že podpisovala obsah petície, ktorý si už nepamätá, bolo to z dôvodu, že sa asi zľakla, a preto to podpísala. Pokiaľ ide o jej manžela F. S., tento žiadnu petíciu nepodpisoval. Jej syn nikdy nespomínal, že by mal nejaký fyzický kontakt s poškodenou, a že by deti mali učiteľku objímať alebo masírovať. Svedkyňa ďalej uviedla, že určite podpísala prvú petíciu, pokiaľ ide o druhú petíciu, uviedla, že asi áno. S textom prvej petície sa však nestotožnila, nevedela uviesť prečo ju potom podpísala. Konkrétne ďalej uviedla, že jej syn jej nehovoril, že by učiteľka im zakazovala niečo hovoriť alebo čo majú povedať, syn jej nehovoril, že by učiteľka kopala žiakom do nôh.

Svedkyňa Z. M. uviedla, že učiteľka učila jej dcéru D. A. v roku 2012, keď mala 12 rokov, avšak dcéra nikdy nepotvrdila nevhodné správanie učiteľky. Uviedla, že jej prišla správa, že učiteľka, ktorá učí deti, ich zneužíva, keď sa na to pýtala dcéry, tak jej povedala, že deťom dávala učiteľka gumičky na nohy a kopala im do lýtok a ceruzky hádzala po spolužiakovi. Nespomínala však nič o masírovaní. S O. T. sa potom bavila o učiteľke v triede s tým, že čo robí učiteľka žiakom, kde s rodičmi sa potom bavili, že pokiaľ také veci učiteľka robí, takže nemá čo učiť deti vo vyšších ročníkoch. Malo ísť okrem toho aj o masírovanie, že keď deti dali vonku z lavice nohy, tak im kopala do lýtok. Jej dcéra jej hovorila, že učiteľka chcela, aby nemali vystrčené nohy a sedeli rovno v lavici a nie mimo lavice. K týmto postupom sa neohradila a sama sa zúčastnila iba stretnutia s rodičmi, kde sa preberalo nevhodné správanie učiteľky, v tomto smere podpisovala aj petíciu. Pokiaľ išlo o prvú petíciu, túto podpísala, spochybnila, že by na druhej petícii bolo jej meno, resp. že tam to meno nie je. Jej dcéra nemala zlý vzťah s učiteľkou a nesťažovala sa na ňu. Taktiež jej dcéra nespomínala, že by učiteľka sa mala dať masírovať žiakmi.

Svedkyni bola prečítaná časť z jej výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že od dcéry sa dozvedela, že dochádzalo aj k tomu, že žiaci učiteľku masírovali v oblasti pliec, o iných miestach sa nezmenila, pričom však vtedy nehovorila nič o hádzaní ceruziek. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní k tomu udala, že vtedy vypovedala v roku 2016, ale súčasne uviedla, že jej výpoveď bola pravdivá. Zároveň však uviedla, že o kopaní do nôh jej dcéra nehovorila, že v tom čase jej dcéra nepoužívala slovo masírovať, že si nespomína, akým spôsobom sa ohľadne toho vyjadrovala, že jej dcéra ukazovala

masírovanie po pleciach, nie na intímnych miestach, spánkoch alebo iných častiach tela. Od dcéry sa dozvedela, že v prvom ročníku, keď ich učiteľka potešila, tak sa aj postískali, ale v dobrom slova zmysle.

Svedkyňa O. Y. uviedla, že poškodená bola triednou učiteľkou od prvého ročníka jej syna U. O.. V treťom ročníku školy sa začali riešiť veci, keďže obžalovaná T. začala útočiť na učiteľku, pričom jej syn sa o ničom nezmieňoval a ani nesťažoval na učiteľku. Od syna sa dozvedela, že nie je pravdou, že by niekto hladkal učiteľku, že by ju niekto obchytával, že by bolo došlo k obťažovaniu, masírovaniu pliec, krku. Jedine, čo povedal bolo to, že obžalovaná T. prišla do školy, robila krik, fyzicky ju napadla, riešila nejaké veci a odvtedy sa začali problémy s učiteľkou. Ona sama petíciu proti učiteľke, kde bola predvolávaná riaditeľkou Z., nepodpísala, keďže s ňou nesúhlasila a odvtedy s ňou nikto nekomunikoval. Jej syn nepotvrdil žiadne nevhodné správanie učiteľky voči deťom. Iniciátorkou všetkého bola obžalovaná T., kde jej syn mal byť obeťou takéhoto správania. Svedkyňa zároveň uviedla, že po obci Z. sa hovorilo o poškodenej, že sa nevhodne správa k deťom, keďže je sama obyvateľkou obce. Hovorilo sa to bežne po dedine, že učiteľka O. obťažovala deti a pýtali sa jej, či to potvrdil aj jej syn. Syn jej nikdy nehovoril o veciach, ktoré boli uvedené v zázname školy o jeho vypočúvaní, poprela, že by o takýchto veciach jej syn vypovedal pred riaditeľkou, ktorá si mohla pri vypočúvaní bez jej prítomnosti písať do poznámok, čo chcela.

Svedkyni bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že od syna sa dozvedela, že učiteľke masírovali deti krk vtedy, keď chceli, a že keď sa im posťažovala, kde k tomu uviedla, že ona v tom nič zlého nevidela, a že otázky (vyšetrovateľa) smerovali k sexuálnemu obťažovaniu ohľadom masírovania prs a pliec. Svedkyňa k tomu uviedla, že pokiaľ ide o masírovanie pliec, jej výpoveď z prípravného konania bola pravdivá. Pokiaľ ide o obvinenie učiteľky, že zakazovala deťom rozprávať o tom, čo sa deje v triede, toto jej syn poprel a o tom jej nehovoril. Ohľadom O. O. (jej bývalý manžel) uviedla, že tento jej hovoril, že petíciu nepodpisoval, on na rodičovské združenia nechodil, avšak ohľadom tejto veci ho kontaktovala U. W.Á., čo sa od neho dozvedela, ktorá mu povedala, že „bude niečo na tom pravdy, keď sa o tom hovorí“.

Svedok Bc. M. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v dobe skutku bol predsedom rady školy, niekedy v roku 2012 rada školy obdržala list od obžalovanej T., v ktorom popisovala niektoré praktiky učiteľky, a keďže išlo o závažné obvinenia, rada školy rozhodla o zorganizovaní stretnutia s rodičmi žiakov vtedajšej tretej triedy, ktorú učila uvedená učiteľka. Toto sa podarilo zorganizovať asi po týždni, predmetom bolo zistenie názoru od rodičov, do akej miery tieto obvinenia boli pravdivé. Z desiatich zákonných zástupcov na stretnutí boli prítomní zákonní zástupcovia šiestich detí, v podstate týchto šesť rodičov potvrdilo do značnej miery pravdivosť obsahu sťažnosti obžalovanej, jednalo sa o hlavne priväzovanie gumou o stoličku, učiteľka mala po žiakoch hádzať rôzne predmety, ako zväzok kľúčov, kriedu, pero, ceruzku, mala sa nechať masírovať v oblasti krku a pliec, nie však v oblasti prs, a že na začiatku vyučovacieho procesu dochádza v rámci privítania k nejakému objímaniu. Rada školy asi o týždeň pozvala na zasadnutie riaditeľku školy a učiteľku, aby sa oboznámili s ich názorom, kde sa dostavila iba riaditeľka, učiteľka sa nedostavila, následne na to sa rada školy vo veci prestala angažovať. Potom svedok napísal list obžalovanej T., že riešenie tejto záležitosti nie je v kompetencii rady školy, ale v kompetencii vedenia školy, a tým sa rada školy už uvedenou záležitosťou nezaoberala. Svedok ďalej uviedol, že oficiálna písomná sťažnosť tam bola iba od obžalovanej T., bola tam aj ústna sťažnosť, avšak nevie od koho. Pamätal si na nejaké petície, k obsahu ktorých sa však nevedel vyjadriť. K článku v „Z. občasníku“ pisateľky Z. uviedol, že ho čítal, avšak rada školy k nemu nezaujala žiadne stanovisko, nežiadala si a nekonzultovala jeho obsah. Pokiaľ išlo o učiteľku, táto bola pozvaná na radu školy písomne listom, svedok však k tomu uviedol iba to, že bol posielaný v predstihu, predtým pri pošte učiteľka odmietla písomnosť prevziať. Ako občan obce Z. nepočul, že by na verejnosti sa hovorilo o učiteľke ohľadom jej nevhodného správania. Svedok nevedel potvrdiť, či videl reportáž v televízii Markíza. Ďalej uviedol, že žiadna z kompetencií rady školy ju neoprávňovala riešiť sťažnosť matky, a preto rodičov volali na zasadnutie iba za účelom, aby zistili ich názor a stanovisko ohľadom pravdivosti sťažnosti obžalovanej. Pokiaľ sa vyjadrovali k rozhodnutiu súdu vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru poškodenej, tu rada školy prezentovala iba svoj názor. Rada školy zápisnicu zo stretnutia s rodičmi, kde sa riešila sťažnosť matky voči poškodenej, zverejnila na webovej stránke školy z dôvodu informovanosti verejnosti z hľadiska činnosti rady školy. Poškodenú postupom času vnímal negatívne, keďže nachádzala problémy tam, kde „by ich ďalších sto ľudí nenašlo“, a to bolo v čase, kedy bol predsedom rady školy a poškodená bola členkou rady. Poškodená sa sťažovala na ministerstvu školstva ohľadom toho, či rada školy má právo prešetrovať sťažnosti alebo nemá, keďže

jedna sťažnosť sa týkala riaditeľky, ktorú podala voči nej učiteľka a druhá učiteľky, ktorú podala na ňu riaditeľka. Neskôr prišla s vysvetlením z ministerstva školstva, že rada nemá prešetrovať sťažnosti, keďže na to nemá oprávnenie. V dobe, kedy sa rada zaoberala sťažnosťou obžalovanej T., nemal informáciu, že by vec prešetrovala polícia. Svedok ďalej uviedol, že si nepamätá mená rodičov, ktorí sa vyjadrovali k masírovaniu učiteľky, pričom záver zo zasadnutia s rodičmi ohľadom rady školy bol ten, že rada apelovala na vedenie školy, aby bola vyriešená vec s učiteľkou. Zo strany rodičov neodznelo, že by učiteľka sa správala pedofilne, a preto nebol ani dôvod na podávanie trestného stíhania na učiteľku. On sám nemal vedomosti, že by sa učiteľka pedofilne správala, nezamýšľal sa nad tým, či sťažnosti rodičov je potrebné aj takto chápať. Svedok ďalej uviedol, že nevie, aká bola reakcia ľudí na novinový článok v „Z. občasníku“ a ani na reportáž v televízii Markíza zo strany obyvateľov Z.. Mimo rady školy sa s nikým o veci nerozprával, okrem bývalej riaditeľky, s ktorou sa stretával 5-6 krát do roka. Rada školy podporovala riaditeľku, k danej problematike rada neposielala žiadne listy, a preto na podporu vedenia školy nebolo rozposlané stanovisko na štátnu školskú inšpekciu do školy a na iné miesta ako tvrdila poškodená.

So súhlasom obžalovaných a prokurátora boli prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z radov rodičov detí, ktoré učila poškodená:

Svedkyňa Mgr. F. O. uviedla, že jej syn V. W. O. bol žiakom ZŠ Z. od septembra 2009 do júna 2012. Poškodená patrila medzi najlepšie učiteľky, ona sama nemala výhrady voči nej a voči správaniu k deťom. V istom období sa začali šíriť v obci Z. reči o učiteľke, že sexuálne deti využíva, nevedela uviesť, od koho to počula. Bola prekvapená z toho, že boli reči, že učiteľka sa deťmi ukája, hoci na svojom synovi videla, že má učiteľku rád, a že ju uznáva. Keď raz prišla do triedy, videla, že boli deti okolo učiteľky zhromaždené a nebudila dojem, že by robili niečo nekalé, naopak bolo zjavné, že ju mali radi a že preto chodili do jej blízkosti. Keď sa začali šíriť tieto reči, opýtala sa na to syna, ktorý bol z toho zničený, tvrdil, že učiteľka je dobrá, že ju má rád, že tieto reči nie sú pravda, že by sa učiteľka nechala masírovať deťmi tak, že by to niekto mohol vykladať ako sexuálne ukájanie. O žiadnom priväzovaní detí o stoličky jej syn nerozprával a ani o kopaní do detí. Syna sa konkrétne pýtala, či sa s učiteľkou ohmatával, čo poprel. Nikto jej ani nehovoril o sexuálnom ukájaní, nikto neinformoval, že v škole bude vypočúvaný k týmto veciam, hoci v tom čase mal 9 rokov. Pokiaľ niekto napr. objal učiteľku, alebo ju chytil za ruku, plec, podľa nej to nebolo nič zlé, lebo u týchto detí to bolo bežné. Sťažnosti O. T. na učiteľku nevidela a nebola ani na zasadnutí rady školy. K reportáži v televízii uviedla, že učiteľku dehomestovali takýmto spôsobom a bola šokovaná z toho, že riaditeľka hovorila, že deti potvrdili také veci, ktoré odzneli v reportáži, ako ohmatávanie, ošahávanie a masírovanie cez prsia. Vyzeralo to tak, akoby to potvrdil aj jej syn podľa reportáže a tvrdenia riaditeľky, hoci to nikdy nepovedal.

Svedkyňa Š. H., H.. Č.. N. uviedla, že jej syn M. H. bol žiakom školy v rokoch 2009-2012. Je pravdou, že v roku 2011 sa sťažovala u riaditeľky Z. na učiteľku, ale to sa netýkalo toho, že by sa správala k žiakom so sexuálnym podtónom, učiteľka bola podľa nej na deti prísna, pretože im viazala gumené na nohy, aby sedeli rovno. Jej sťažnosť vtedy riaditeľka zamietla. Obžalovanej T. hovorila v dobe, kedy obžalovaná podávala sťažnosti, aby ju do toho neťahala, táto ju presviedčala, či jej nezáleží na tom, čo jej syn v triede prežíva. Jej syn sa totiž nikdy nesťažoval a ani jej nehovoril, že by bol sexuálne zneužívaný učiteľkou, sama ani takéto sťažnosti na učiteľku nepísala. Pokiaľ v jednej sťažnosti (obžalovanej T.) bolo písané o sexuálnom správaní učiteľky, kde sa písalo, že aj ona sama sa na takéto veci sťažovala, tak to nie je pravda. Ako autor tejto sťažnosti bola podpísaná obžalovaná T., ktorej nedala súhlas, aby v jej mene o tom písala. Pokiaľ išlo o článok v „Z. občasníku“ nebola pravda, že všetci rodičia potvrdili obsah sťažnosti, ktoré podávala obžalovaná T., s čím nesúhlasila, keďže v tomto zmysle sa na učiteľku nesťažovala. Na stretnutí rodičov dňa 26. 7. 2012 bol jej manžel M. H., avšak tento jej nepovedal, že by sa tam hovorilo niečo, že deti majú učiteľku masírovať cez prsia. Pokiaľ ona s manželom podpisovali petíciu, nestotožnila sa s jej obsahom ohľadne masírovania po prsiach učiteľky a svojím podpisom súhlasila, aby učiteľka kvôli nevhodnému správaniu neučila ich deti, keďže ich viazala prádlovou gumou, aby rovno sedeli a vedela o tom, že deťom do nôh kopala, keď ich mali rozložené mimo lavice. Nešlo avšak o kopance, ktoré by mali mať zdravotné následky na deťoch. V žiadnom prípade nesúhlasili s manželom s tým, že by učiteľka sa dala deťmi masírovať po tele a prsiach, že by sa im vyhrážala, ako sa podpísali v druhej petícii, keďže s druhou petíciou vôbec nesúhlasila a nikdy vedome ju nepodpísala. Je možné, že petície boli obe dávané na podpis naraz s tým, že jedna prekryla druhú.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy podľa § 269 Tr. poriadku:

- trestné oznámenie v tejto veci bolo podané splnomocnencom poškodenej dňa 25. 3. 2014, v ktorom oznamovateľka poukazovala na spáchanie trestného činu osobami šírením nepravdivých skutočností, že nútila deti k masážam, že jej správanie bolo pedofilné, poukázala na O. T., ktorá ju označovala ako nechutnú osobou alebo ako pedofilku,

- z výpovede zo dňa 4. 7. 2013 podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce bolo zrejmé, že poškodenej bola daná výpoveď pre nadbytočnosť Základnou školou Z. zastúpenou riaditeľkou školy Mgr. G. Z.,

- z osvedčenia zo dňa 22. 12. 2010 preukazuje, že poškodenej bola zvolená za poslanca Obecného zastupiteľstva v obci Z. a ako nezávislý kandidát bolo jej meno zverejnené aj na internetovej stránke obce Z.,

- petície rodičov žiakov 3. ročníka Základnej školy v Z., obidve s dátumom 25. 6. 2012 v Z., adresované pre Základnú školu Z., Obecný úrad Z., Krajský školský úrad v Košiciach, Štátnu školskú inšpekciu, Školské inšpekčné centrum v Košiciach. V prvej petícii (č. I. 11) podpísaní rodičia šiestich žiakov žiadali, aby triedna učiteľka viac nevyučovala na Základnej škole v Z. z dôvodu, že v priebehu troch rokov priväzovala deti bielizňovou gumou o stoličky, kopala do nôh a hádzala do nich perá a ceruzky, nechala sa deťmi masírovať po ramenách, krku, chrbte, po bruchu a cez prsia. Zastráňovala deti vyhrážkami, že ak o tom niekomu povedia, dostanú inú učiteľku, ktorá ich bude biť. Rodičia šiestich žiakov sú podpísaní aj na druhej petícii s obsahom, že rodičia nesúhlasia, aby učiteľka učila ich deti v štvrtom ročníku Základnej školy v Z., ich nesúhlas odôvodnili nevhodným správaním triednej učiteľky voči deťom.

- dňa 23.4.2012 obžalovaná O. T. doručila písomné podanie Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu SR (č. I. 15 -16, 19-20), v ktorom oznámila, že učiteľka Mgr. Z. O. zneužíva deti, že od syna sa dozvedela, že im zakazovala rozprávať, čo sa deje v triede, v prvej triede im zväzovala nohy gumou, aby sedeli rovnými nohami, aby sa nemohli pohybovať a kopala im do nôh. Ohľadom toho podala na ňu matka jedného žiaka sťažnosť, teraz je riaditeľkou G. Z., ktorá chce všetko vyriešiť, pretože učiteľka O. píše samé udania, kde len môže. Jej syn je na tom zle, rád chodí do školy, ale začal koktať, zajakávať sa, má strach z učiteľky, tá na nich kričí. Učiteľka sa začala s deťmi ohmatávať, vraj jej to robí dobre, „doslova sa ukája deťmi, oni ju musia ohmatávať až po pás, keď ona to povie“. Nie je to klamstvo, lebo učiteľka jej to sama potvrdila, keď jej to prišla povedať o tom masírovaní. Ostatné deti doma nič nerozprávajú, majú to od učiteľky zakázané. Cez prestávku je s nimi v triede nechodí, ani do zborovne a je s deťmi, má v rodine profesorku a tiež učiteľku materskej škôlke, kde oni o takomto prípade povedali, že si to nemôže dovoliť. Radila sa už aj s právničkou a chce, aby sa to zrušilo, pretože jej syn je už z toho znechutený má odpor k tomu, keď sa dotknem má aj neurologické a psychologické vyšetrenia s tým, že následky trvajú dlhšie,

- obdobný list adresovala aj prednostovi úradu (č. I. 17-18), v ktorom uvádzala, že učiteľka Mgr. Z. O., ktorá učí jej mladšieho syna, zneužíva deti, v prvom ročníku zväzovala deťom gumu na nohy, zakázala im rozprávať, čo sa deje v škole, doslova sa ukája deťmi, má 10 detí v triede a 6 detí ju akože masírujú, ohmatávajú až po pás, ostatne sa na to pozerajú. Nechápe ako taká nechutná osoba môže pracovať s deťmi, hádže po nich ceruzky, farbičky, takýto pedagógov nemá čo robiť škole,

- rukou napísaný list O. T. adresovaný Okresnému riaditeľstvu PZ v Spišskej Novej Vsi dňa 13. 6. 2012 (č. I. 13 -14) ako odvolanie voči uzneseniu o zastavení trestného stíhania voči poškodenej učiteľke, v ktorom prejavila nesúhlas s rozhodnutím ohľadom toho, že deti iba prejavovali svoje city voči učiteľke,

- písomné poznámky (č. I. 223-225) z mája 2012 z vyšetrovania detí riaditeľkou školy a zástupkyňou školy obsahujú mená žiakov a ich vyjadrenia k správaniu sa učiteľky: pri mene O. A. je uvedené, že v prvej triede učiteľka im dávala biele gumky, aby nemali krivé nohy, v druhej ju začali masírovať, samy prídu k učiteľke, ktorá ich neupozornila, že to nemajú robiť, masírujú ju po ramenách, aj vpredu, niekedy ju dievčatá chytajú za brucho, robia to, keď dostanú dobrú známku. K menu D. A. je uvedené, že stískajú pani učiteľku, zozadu ju masírujú - ramená, chrbát, v strede chrbta (brucho), stískajú sa začali v prvom ročníku, masírovali ju cez spánky a na boku na bruchu, tiež ich učiteľka masíruje na ramenách a dievča si myslí, že učiteľka to berie ako prejav lásky, dávala im gumky na nohy. Pri mene U. Z. uvedené - masírovanie potvrdené, teraz už ani veľmi nie, už pomenej, že to robia, keď sa im chce, sú uvedené mená U., W., U., D., M.. Ďalej je uvedené gumy potvrdené a pod odrážkou posunula nohu, do nej nekopla (potom potvrdila, že kopala, ale nie silno). K menu M. C. uvedené, gumy potvrdené, všetky deti to hovoria to isté, že im slabo posunie nohu, nie kope, nikdy ich vraj neprosila o masírovanie, ale nikdy ich ani nezastavila. Podľa zápisov žiačke bola položená otázka, či jej to je príjemné s odpoveďou, kde dlho váhala na otázku odpovedať a nakoniec sa rozplakala. Pri mene W. O. uvedené, že gumy potvrdené, masírovanie potvrdené, on nikdy učiteľku nemasíroval na bruchu, iba na pleciah a chrbte. Masíruje ju preto, lebo ju má rád a na otázku, či mu je to príjemné, povedal po dlhom váhaní, že áno. Pri mene S. T. uvedené, že gumy potvrdené, že ho kopla do podrážky a hodila ceruzku do nosa, masírovanie potvrdené, nikdy im v tom nezabránila a vraj ju „O. udrela“. Pri mene W. S. uvedené, masírovanie potvrdené -

brucho, kopala do nôh, útok na učiteľku nebol potvrdený, učiteľka pred T. držala dvere, aby nevošla, čo vyplynulo z kontextu záznamu. Pri mene U. O. uvedené, že T. kričala, ale učiteľku neudrela, masírovanie potvrdené, dohodli sa, čo majú povedať, že ju masírovali len na chrbte, už to nerobia, keď ju masírujú, dostanú niečo za odmenu, napr. cukríky, gumky potvrdené, ale tiež sa dohodli, čo majú povedať. Pri mene M. H. uvedené, že gumy potvrdené, kopala ich do nôh, masírovanie potvrdené, dohodli sa, že povedia, že len na ramenách, on ju nikdy nemasíroval, hádzala ceruzky a perá, nikdy im nepovedala, aby prestali. Pri mene V. T. uvedené, že T. nenapadla Z., gumy potvrdené, kopala do nôh, masírovanie na ramenách, pleciach, aj prsia, brucho, vyzvala ich, aby išli masírovať, dohodla sa s nimi, čo majú povedať.

- zo zápisnice o prešetrení sťažnosti poškodenej Štátnou školskou inšpekciou v Košiciach, Školské inšpekčné centrum Košice zo dňa 2.8.2013 a z výsledku prešetrenia sťažnosti učiteľky Štátnou školskou inšpekciou, Školské inšpekčné centrum Košice vyplynulo, že sťažnosť poškodenej zo dňa 24. 5. 2013 bola opodstatnená, keďže riaditeľka školy v čase prešetrovania sťažnosti O. T. bola informovaná o tom, že v predmetnej veci koná policajný orgán „napriek tejto skutočnosti pokračovala v prešetrovaní sťažnosti, ktorú vyhodnotila ako opodstatnenú“. Neodložením sťažnosti po tom, čo bolo zrejmé, že vo veci, ktorá je predmetom sťažnosti, koná orgán činný v trestnom konaní, došlo zo strany riaditeľky školy k nedodržaniu § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení zákona č. 289/2012 Z. z., s výsledkom bola oboznámená aj riaditeľka školy,

- na základe príkazu k prehliadke iných priestorov bola vykonaná dňa 29.1.2016 prehliadka riaditeľni ZŠ Z. vyšetrovateľom OR PZ v Spišskej Novej Vsi, počas ktorej boli vydané riaditeľkou školy listiny týkajúce sa podaných sťažností na učiteľku alebo podaných samotnou učiteľkou a zaistené veci,

- z písomného stanoviska k informáciám zverejneným televíziou Markíza zo dňa 20. 3. 2014 a inými médiami, ktoré v Z. dňa 22. 3. 2014 podpísali Mgr. O. O., L. O. B.Á., a ktoré adresovali generálnemu riaditeľovi TV Markíza, ako aj denníku Plus jeden deň, ako aj z listu bývalých žiakov poškodenej učiteľky vyplynula podpora pre učiteľku v podstate s tým, že zverejnené informácie boli nepravdivé a išlo o kampaň voči učiteľke, ktorá poukazovala na chyby vo vedení školy,

- v liste zo dňa 9. 9. 2015 adresovaného Obecnému úradu Z. vyplynula žiadosť poškodenej, aby úrad oboznámil jej stanovisko, keďže takáto možnosť bola daná obžalovanej T. ohľadom jej listu zo dňa 7.6.2012, ktorý na zastupiteľstve bol prečítaný dňa 20.8.2012,

- z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C 106/2012 zo dňa 10.10.2013 v spore o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vyplynulo, že navrhovateľke Mgr. Z. O. je odporkyňa O. T. povinná písomne sa ospravedlniť a na svoje náklady zverejniť v „Z. občasníku“ ospravedlňujúci výrok o tom, že verejne rozširovala informácie o učiteľke, ktoré sa nezakladajú na pravde, čím sa jej ospravedľuje. Podľa rozsudku odporkyňa je povinná zdržať sa ďalšieho konania a šírenia nepravdivých informácií o navrhovateľke na verejnosti,

- zo zápisnice z pojednávania v tejto veci zo dňa 15. 7. 2013 vyplynulo, že odporkyňa v doplňujúcej výpovedi uvádzala, že o masírovaní hovoril jej syn, že to začínal W. O., ktorý masíroval učiteľku od krku a postupne prichádzali ďalšie deti, ktoré masírovali učiteľku smerom od krku dole, po chrbte a potom prechádzali na boky a brucho,

- rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 13/2014 zo dňa 23. 6. 2015 s právoplatnosťou 3.8.2015 bol rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C 106/2012 bol potvrdený, listom zo 7.8.2015 (č. l. 586-587 spisu) splnomocnenec poškodenej k rukám riaditeľky školy upozornil na nadobudnutie právoplatnosti rozsudku sp. zn. 4C 106/2012 na podklade rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 13/2014 zo dňa 23. 6. 2015 s tým, aby sa riaditeľka školy zdržala obdobných výrokov a obvinení voči poškodenej,

- zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7Cpr 2/2013 o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou vyplynulo, že rozsudok, ktorým bola vyslovená neplatnosť výpovede učiteľky z dôvodu nadbytočnosti, bol vyhlásený na pojednávaní dňa 26. 2. 2014 a bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach dňa 16. 9. 2015 sp. zn. 1CoPr 4/2014. Pri vyhlásení rozsudku bola prítomná riaditeľka školy Mgr. G. Z., pričom v rozsudku, ako aj počas konania sa okrem iného rozoberal i súdny spor učiteľky s O. T. o ochranu osobnosti vrátane protiprávneho vyhodnotenie oprávnenosti sťažnosti matky za nevhodné správanie sa učiteľky voči žiakom.

- zo zápisnice napísanej na Okresnom súde Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 8Cd 2/2015 dňa 30. 3. 2015 o 10.00 hod. (č. l. 240 -251) spísanej vyšším súdnym úradníkom vo veci ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľky Mgr. Z. O. voči odporcovi Spoločnosť 7 plus s.r.o. vyplynulo, že ako svedkyňa bola vypočutá Mgr. G. Z., ktorá vo výsluchu potvrdila, že má vedomosť a bola vypočutá vo veci sporu medzi učiteľkou a O. T. o ochrane osobnosti, o výsledku tohto sporu, v ktorom bola úspešná poškodená, mala vedomosť z konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru s navrhovateľkou.

Ďalej boli prečítané jednotlivé články zverejnené v médiách a na internetových portáloch:

- v článku denníka Plus jeden deň a internetových novinách Pluska dňa 22. 3. 2014 bol zverejnený príspevok redaktorky Z. S. s názvom: Najprv tresty, potom masáž pŕs! Priväzovala učiteľka svojich triatiakov o stoličky? Z obsahu článku vyplynulo, že učiteľka Z. (priezvisko nebolo uvedené) detí priväzovala o stoličky, a tak si vynucovala disciplínu a poriadok a „potom sa dala hladiť a masírovať“, a „deti ju mali napríklad masírovať alebo jej chytať prsia“, čo potvrdili viacerí rodičia. Keď vedenie školy zistilo, aké metódy učiteľka používala, ostali v šoku. V článku sa cituje vyjadrenie riaditeľky G. Z., že „keby to neboli deti potvrdili, tak by som sama neverila, že také niečo je možné“. V článku je ďalej uvedené, že prípad polícia nakoniec zastavila, a že učiteľka je nezamestnaná. V článku bola zverejnená aj fotografia poškodenej Mgr. Z. O. sediacej na stoličke,

- obdobne dňa 21. 3. 2014 bol zverejnený článok na Topky. sk s nadpisom „Učiteľka na východe má čudné praktiky: Hodina mucinkovania a obchytávania pŕs!“ s obsahom, že rodičia detí sú zhrození, že počas vyučovania s učiteľkou deti vykonávajú nezvyčajné aktivity, nazývajú ich mucinkovanie, počas ktorého 9-roční školáci museli masírovať vlastnú učiteľku. V článku je uvedené, že učiteľka si zaviedla do vyučovania aj čudné praktiky, na ktoré sa sťažovali rodičia, ďalej citujú riaditeľku školy G. Z.Ú. „sťažovali sa na nevhodné správanie učiteľky k deťom. Aj nejaké také masírovanie, či „mucinkovanie“ povedala pre TV Markíza riaditeľka G. Z., ktorá ďalej dodala, že „deti to potvrdili, že vykonávali takéto nejaké „masírovanie“. Matka žiaka tvrdí, že „mucinkovanie“ sa malo odohrávať tak, že išlo o nepríjemné obchytávanie, nevyhli sa ani prsiam. Článok komentovali v internetovej diskusii rôzne osoby, ktoré článok vnímali so zjavným sexuálnym obsahom, učiteľku označovali ako nymfu, komentovali napr. masturbáciu, že ide o sexuálnu výchovu a pod.,

- dňa 20.3.2014 bol na internete TV Markíza „TV Noviny. sk“ uvedené, že deti museli masírovať svoju učiteľku, čo nazývali „mucinkovanie“, na správanie učiteľky upozornili rodičia, sťažovali sa na nevhodné správanie učiteľky k deťom aj na masírovanie či „mucinkovanie“, čo hovorila riaditeľka Základnej školy G. Z.. Matka jedného zo žiakov tvrdila, že išlo o masírovanie a nevyhli sa ani prsiam. Pod článkom boli na internete zverejnené komentáre o učiteľke, ktorú vyobrazili ako pedofilku,

- na stránke „tn.nova.cz“ bola dňa 20.3.2014 publikovaná správa s titulom „Zneužívala žáky“ a „slovenská učiteľka nútila devítileté žáky, aby se s ní mazlili a masírovali jí“. Z článku vyplynulo, že v malej obci na východe Slovenska sa museli 9-roční žiaci podrobiť zvrhlej vôli učiteľky, nútila ich nezvyklým aktivitám, pri vyučovaní praktikovali hodiny „muckovania“, ako to učiteľka nazvala, behom hodín sa museli deti s učiteľkou „mazliť“ a dokonca ju masírovať. Podľa článku riaditeľka základnej školy G. Z. uviedla, že rodičia si sťažovali na nevhodné správanie k deťom, „I nejaké to masírovanie alebo mucinkovanie“. Ďalej bolo publikované, že matka jedného zo žiakov tvrdí, že išlo o ošahávanie, a že sa jej žiaci museli dotýkať na prsiach. Ako súvisiace články boli pripojené ďalšie odkazy na články o sexuálnom správaní učiteliek voči žiakom, vrátane snímok učiteliek. Tento text bol prevzatý z internetového portálu „TN.cz“ zo dňa 20.3.2014 s tým, že článok bol priradený k skupine podobných článkov o sexuálnom správaní sa učiteliek voči maloletým žiakom,

- články s obdobným obsahom boli zverejnené aj na internetových portáloch „smahu.com“, „ article.wn.com“, ktoré preberali články s tým, že učiteľka nútila maloletých žiakov, aby sa s nimi „mucinkovala“ a nútila ich k masírovaniu, resp. obchytávaniu, čo vyjadrili aj v nadpisoch článkov,

- článok v „Z. občasníku“ v dvojčísle 1 - 2/2014 s nadpisom „Vyhlásenie riaditeľky školy k potvrdeniu nevhodného správania sa učiteľky v médiách“, ktorý podpísala Mgr. G. Z. bolo zverejnené v doslovnom znení:

Týmto krátkym článkom sa chcem dodatočne vyjadriť k riešenej situácii, ktorá sa nás predčasom všetkých veľmi dotkla. V médiách (Markíza a Plus jeden deň) bolo moje vyhlásenie veľmi krátke a strohé, v novinách označené úvodzovkami. Potvrdila som iba fakty, ktoré sa zakladajú na pravde, o čom existujú aj listinné dôkazy z prešetrovania sťažnosti zo strany rodičov. O uvedenom nevhodnom správaní pojednávala aj Rada školy na svojich zasadnutiach, taktiež to prešetrovala aj Štátna školská

inšpekcia priamo v škole. Prvé zasadnutie Rady školy sa konalo dňa 29.6.2012 za účasti zúčastnených členov, predsedu rady pána M. O., A. O. T. a ďalších, ktorí sú podpísaní na prezenčnej listine, a rodičov vtedajších tretiakov (dnešných budúcich šiestakov). V zápisnici z tohto stretnutia, ktorá je uverejnená na webovom sídle školy, sa môžeme dočítať: „Z prítomných rodičov všetci potvrdili pravdivosť sťažnosti p. O. T., z nich jeden rodič súhlasí s metódami p. učiteľky. Jej správanie považujú piati rodičia za nevhodné a neetické a jej výchovné metódy za neakceptovateľné.“ Na druhé mimoriadne zasadnutie Rady školy 9.7.2012 bola prizvaná aj spomínaná učiteľka a riaditeľka školy, aby sa vyjadrili. Aj napriek tomu, že učiteľke sa pozvánka poslala doporučené poštou, sa na toto stretnutie nedostavila. A možno stačilo vtedy tak málo, ukázať trochu pokory a slušnou formou vysvetliť svoje správanie a ospravedlniť sa rodičom za svoje správanie k ich deťom. Riaditeľke školy na tomto zasadnutí bolo uložené opatrenie, citujem zápisnicu z mimoriadneho zasadnutia Rady školy zo dňa 9. 7. 2012:

„Dáva vedeniu školy do pozornosti praktizovanie nevhodných výchovno-vzdelávacích metód, ktoré vyvolávajú dlhodobu u žiakov strach a stres, ako na vyučovacej hodine, tak aj doma pri príprave na vyučovanie. Pokladá za nevyhnutné, aby vedenie školy situáciu riešilo v súlade s platnými právnymi predpismi vyvodiac zodpovednosť voči učiteľke. Žiada riaditeľku školy, aby informovala Radu školy o prijatých opatreniach a o riešení daného stavu.“ Všetci prítomní šiesti členovia rady súhlasne odhlasovali toto opatrenie. Ako riaditeľka školy som viackrát prezentovala na rôznych fórach či stretnutiach s rodičmi či občanmi Z., že som zodpovedná za zdravý telesný a duševný vývin žiakov, a preto akékoľvek ubližovanie či násilie alebo šikanovanie zo strany žiakov, rodičov alebo dokonca učiteľov považujem za neprípustné. Preto môj postoj bol a je nekompromisný, jeden učiteľ sa takto nemôže k žiakom správať, a je to jedno, či sa takto nevhodne správa k viacerým žiakom alebo iba k jednému. Verím, že nám všetkým záleží na našich deťoch.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní prečítané súdom zadovážené spisy:

- zo spisu OR PZ, OKP Spišská Nová Ves sp. zn. ČVS: ORP-324/OVK-SN-2012 vplynulo, že na základe trestného oznámenia O. T. zo dňa 2. 4. 2012 a na podklade uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 24.5.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.6.2012, bola odmietnutá vec z podozrenia prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1, 3 písm. a), b) Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť Z. O. tým, že od konca roka 2011 do apríla 2012 počas vyučovania v triede 3. ročníka, ktorého je triednou učiteľkou, mala viackrát žiadať žiakov, aby jej počas vyučovania masírovali hornú časť tela, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania, odovzdania veci alebo odloženia veci. Voči tomuto uzneseniu podala sťažnosť O. T., ktorá bola zamietnutá uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves 7. 6. 2012 sp. zn. 1Pn 569/12.

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi, OO PZ Krompachy sp. zn. ČVS: ORP-615/KR- SN-2012 vplynulo, že vec oznamovateľky Z. O. zo dňa 31. 3. 2011 voči riaditeľke ZŠ Z. bola uznesením zo dňa 9. 5. 2012 odmietnutá z dôvodu, že nebol spáchaný trestný čin ohováraním a uvádzaním nepravdivých údajov o učiteľke na základe podnetu podanom obecnému zastupiteľstvu na jej odvolanie z funkcie predsedníčky komisie pre školstvo, kultúru a šport vyjadreniami a osočovaniami pred kolektívom pracovníkom základnej školy,

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: 263/OEK-SN -2012 vplynulo, že dňa 29.3.2012 podala Mgr. G. Z. trestné oznámenie voči Mgr. Z. O. z dôvodu, že pred poslancami obecného zastupiteľstva o nej udávala, že nepodala majetkové priznanie a iné, uznesením zo dňa 23.4.2012 bola vec odmietnutá z dôvodu nezistenia že by išlo o trestný čin spáchaný učiteľkou,

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ORP 137/OEK - SN - 2013 a najmä uznesenia zo dňa 19.3.2013 bola odmietnutá vec oznamovateľky trestného činu Mgr. Z. O. týkajúcej sa zneužitia právomoci verejného činiteľa vo vzťahu k obecnému Ú. Z.,

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: ORP 39/OEK-SN-2013 vo veci odopretia prístupu Mgr. Z. O. na zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Z. vplynulo, že uznesením zo dňa 14.2.2003 bola vec odmietnutá,

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: ORP-744/OEK-SN-2013 a z uznesenia zo dňa 27.9.2013 bola odmietnutá vec trestného oznámenia Mgr. Z. O. na tom skutkovom základe, že v súdnom konaní o ochranu osobnosti s odporkyňou O. T. sp. zn. 4C 106/2020 bola poštou súdu dňa 19.11.2012 doručená kópia petície rodičov zo dňa 25.6.2012, ktorej obsah vzhľadom na originál bol nezisteným spôsobom pozmenený a to tak, že v časti „petíciu podávajú“ chýba meno O. T.,

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: ORP-699/OVK-SN-2013 a z uznesenia zo dňa 12.9.2013 bola odmietnutá vec poškodenej Z. O. na O. T., že v období od roku 2012 doposiaľ v obci Z. a v príslušných obciach šírila o poškodenej informácie, že ako učiteľka základnej školy sa nevhodne správa

k žiakom, že je nechutná, nechávala sa obchytkávať svojimi žiakmi na pleciach, rukách, bokoch, bruchu, prsiach, žiakov priväzovala ku stoličkách gumou, mala ich kopat' do nôh, vyhadzovať z okna tašky, hádzať po nich ceruzky, pričom tieto informácie šírila aj v sťažnostiach, ktoré zaslala cca 14 inštitúciám, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup odloženia pre neúčelnosť,

- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: ORP-35/1-VYS-SN-2018 a z uznesenia zo dňa 16.2.2018 došlo k odmietnutiu trestného oznámenia splnomocnenca poškodenej Mgr. Z. O. voči Mgr. V. F. - predsedníčke rady školy pre výroky údajného nevhodného správania sa učiteľky voči žiakom,
- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi sp. zn. ČVS: ORP 386/1-VYS-SN-2017 a z uznesenia zo dňa 11.10.2017 vyplynulo, že došlo k zastaveniu trestného stíhania vo veci zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) , b) Tr. zákona pre úpravu petície rodičov zo dňa 25.6.2012 napísanej proti učiteľke,
- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi, OO PZ Krompachy, sp. zn. ČVS: ORP-866/KR-SN-2017 a z uznesenia zo dňa 13.10.2017 vyplynulo, že vec podozrenia z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť učiteľka Mgr. O. krádežou kníh z objektu ZŠ Z. bola odovzdaná na prejednanie priestupkovému orgánu, oznamovateľkou bola dňa 8.6.2017 riaditeľka školy U. W.,
- zo spisu OR PZ v Spišskej Novej Vsi, OO PZ Krompachy sp. zn. ČVS: ORP-749/KR- SN-2017 a z uznesenia zo dňa 31.8.2017 vyplynulo odmietnutie oznámenia O. G. vo veci skutku, ktorého sa mala dopustiť Mgr. Z. O. v mesiaci apríl 2017, kedy mala ako učiteľka na Základnej škole Z. napadnúť žiaka tretieho ročníka maloletého L.. G.. tak, že ho mala kopnúť do nohy v oblasti kolena, pričom mu nespôsobil zranenia, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania z dôvodu nedokázania skutkového stavu.

Na hlavnom pojednávaní bol prehratý aj záznam reportáže Hlavného spravodajstva televízie Markíza odvysielanej 20. 3. 2014 pod titulom „Masáže počas vyučovania“, ktoré súd uvádza v doslovnom znení: Moderátorka TV Markíza: Napadnú iba príjemné myšlienky, niektorí rodičia školákov na Spiši sa pri tomto slove strasú od strachu a zhnusia. Ich detí vraj nútila jedna z učiteliek, aby jej masírovali hornú polovicu tela a nazývala to práve mucinkovaním.

Redaktor TV Markíza (Marek Baláž): Riaditeľku na to, čo sa deje v jednej z tried školy, upozornili rodičia. Riaditeľka základnej školy (Mgr. G. Z.): Sťažovali sa vlastne na nevhodné správanie sa učiteľky k deťom, aj nejaké také masírovanie alebo v úvodzovkách mucinkovanie.

Telefonujúca matka školáka (neuvedené meno): Ja som to nazvala aj ošahávanie, ohmatávanie krk, plecia.

Redaktor TV Markíza: Aj prsia?

Telefonujúca matka školáka: No aj to tiež bolo.

Redaktor TV Markíza: A koľko rokov mali tie deti?

Telefonujúca matka školáka: Deväť.

Redaktor TV Markíza: Celá kauza sa prevalila až po tom, ako sa k nej priznali deti.

Telefonujúca matka školáka: Tri roky to deti tajili, nerozprávali o tom, lebo to mali zakázané od nej.

Redaktor TV Markíza: Sťažnosti šokovaných rodičov skončili na Krajskom školskom úrade aj na Školskej inšpekcii. Tí rozhodli, že prípad prešetrí riaditeľka školy.

Riaditeľka základnej školy (Mgr. G. Z.): Deti to potvrdili, že vykonávali takéto nejaké masírovanie či na chrbte alebo na pleciach, na bokoch a tak.

Redaktor TV Markíza: Tieto praktiky potvrdili všetci žiaci v triede, pridali aj ďalšie neveriteľné informácie.

Riaditeľka základnej školy (Mgr. G. Z.): Bolo to priväzovanie bielizňovou gumou k stoličkám.

Redaktor TV Markíza: Jedna z matiek dala aj podnet na trestné stíhanie učiteľky. Policajti vyšetrovanie zastavili.

Hovorkyňa KR PZ Košice: Vyšetrowaním neboli zistené také skutočnosti, ktoré by dostatočne preukazovali, že k trestnému činu naozaj došlo.

Redaktor TV Markíza: Podľa našich informácií policajti nevypočúvali rodičov ani ich deti.

Hovorkyňa KR PZ Košice: Vzhľadom na citlivosť toho prípadu sa nebudeme k vykonaným dôkazom vyjadrovať.

Redaktor TV Markíza: Priestor na vyjadrenie sme chceli dať aj spomínanej učiteľke. Niekoľko krát sme ju navštívili aj doma, (redaktor zvoní na zvonček pri dverách). Nenašli sme ju dopoludnia ani neskoro popoludní. Medzi tým sme skúšali niekoľko krát telefonovať, ani raz nezdvihla telefón, (zvonenie telefónu) Marek Baláž televízia Markíza.

Na základe takto zisteného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je popísané vo výroku tohto rozsudku.

Samotnému priebehu skutku predchádzali nasledovné udalosti a skutočnosti, ktoré boli dokázané a podložené okrem výpovedí obžalovaných a poškodenej najmä príslušnými listinnými dôkazmi, ktoré súd podrobne rozviedol vyššie. Obžalovaná O. T. adresovala v roku 2012 listy rôznym inštitúciám, ktorých obsahom bolo nechutné správanie učiteľky voči maloletým žiakom s tým, že sa necháva masírovať, ohmatávať po krku, chrbte, bruchu a prsiach, že o tom majú deti zakázané rozprávať, že im nohy priväzuje gumami o stoličky, že do nich hádže predmety, vyjadrovala v podstate pobúrenie, že takáto osoba môže deti učiť. Na podklade jej oznámenia bola políciou vyšetovaná vec voči poškodenej Mgr. Z.I. O. (spis OR PZ, OKP Spišská Nová Ves sp. zn. ČVS: ORP-324/OVK-SN-2012) pre podozrenie z trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Tr. zákona, ktorá bola vyšetrovateľom odmietnutá. Podstatou skutku malo byť nevhodné správanie učiteľky voči žiakom, ktorá sa mala dať masírovať po rôznych častiach tela vrátane prs, hádzať po nich rôzne predmety, priväzovať im nohy gumou o stoličky.

Uvedené správanie sa učiteľky bolo prejednávané aj radou školy, keďže rodičia na podnet obžalovanej O. T. podpísali petíciu, ktorou žiadali, aby učiteľka už v škole neučila. Za tým účelom riaditeľka školy Mgr. G.Í. Z. spolu s vtedajšou zástupkyňou školy U. W. žiakov v máji 2012 vypočuli a vyjadrenia žiakov spisali. Konanie riaditeľky bolo neskôr na podklade sťažnosti poškodenej vyhodnotené Štátnou školskou inšpekciou v Košiciach, Školské inšpekčné centrum Košice dňa 2. 8. 2013 ako neoprávnené vzhľadom na to, že riaditeľka školy v čase prešetrovania sťažnosti O. T. bola informovaná o tom, že v predmetnej veci koná policajný orgán a „napriek tejto skutočnosti pokračovala v prešetrovaní sťažnosti (obžalovanej T.), ktorú vyhodnotila ako opodstatnenú“. Do celej situácie bola zainteresovaná teda aj vtedajšia riaditeľka školy Mgr. G. Z., ktorá sa stretla s rodičmi ohľadom sťažnosti obžalovanej T., a v tomto smere vyvíjala aktivitu, ktorú vo výpovedi popísala samotná poškodená.

Pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaných na podklade podanej obžaloby bol rozhodný rok 2014, resp. mesiac marec a nasledujúce, hoci toto obdobie malo zrejmy súvis s predchádzajúcim obdobím, počas ktorého boli o poškodenej rozširované nepravdivé informácie o jej tzv. nevhodnom správaní sa voči maloletým žiakom. V skutočnosti išlo o jedno súvislé konanie, počas ktorého bola poškodená škandalizovaná medzi rodičmi a na verejnosti ako učiteľka Základnej školy v Z., ktorá núti maloletých žiakov vo veku 9 rokov k rôznym sexuálnym praktikám za účelom ukájania sa, predovšetkým obžalovanou O. T., čo si osvojila aj vtedajšia riaditeľka školy Mgr. G. Z..

Napriek tomu však učiteľka tomuto tlaku odolala a pre obžalovanú O. T. „nedopadlo dobre“ ani ňou iniciované policajné vyšetovanie (sp. zn. ČVS: ORP-324/OVK-SN-2012), ktorým sa nepreukázalo, že by učiteľka sa dopustila trestnej činnosti.

Zlom však nastal v roku 2014, kedy poškodená iniciovala súdne konania, v ktorých bola úspešná.

Nesporné bolo, že učiteľka Mgr. Z. O. dostala riaditeľkou Základnej školy Z. výpoveď pre tzv. nadbytočnosť dňa 8. 7. 2013, pričom Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 7Cpr 2/2013 dňa 26. 2. 2014 neprávoplatne rozhodol o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, rozsudok bol potom dňa 16. 9. 2015 potvrdený odvolacím súdom. V tomto konaní zastupovala školu riaditeľka Mgr. G. Z., ktorá bola prítomná aj na pojednávaní prvostupňového súdu pri vyhlásení rozsudku. V tomto konaní bola rozoberaná aj otázka tzv. nevhodného správania sa učiteľky.

Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C 106/2012 zo dňa 10.10.2013 v spore o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy bolo preukázané, že odporkyni O. T. bola uložená súdom povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľke Mgr. Z. O. za nepravdivé výroky, ktoré tvoria podstatu aj tohto konania s tým, že jej bola uložená povinnosť zdržať sa ďalšieho konania a šírenia nepravdivých informácií o navrhovateľke na verejnosti. Prvostupňový rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu dňa 23. 6. 2015. O tomto konaní mala vedomosť aj obžalovaná G. Z., ktorá vypovedala v postavení svedka pred súdom, obdobne to potvrdila pri výsluchu na Okresnom súde Spišská Nová Ves v roku 2015 (sp. zn. 8Cd 2/2015).

Podstatou trestného stíhania obžalovaných bolo to, že napriek aj uvedeným rozsudkom súdu naďalej verejne šíрили nepravdivé informácie o poškodenej Mgr. Z. O., ktoré jej osobu vykresľovali ako pedofilne orientovanú, čím v značnej miere ohrozili a poškodili jej vážnosť u spoluobčanov a takéto údaje boli spôsobilé narušiť jej rodinné vzťahy, ohroziť alebo poškodiť možnosti jej ďalšieho uplatnenia v profesii učiteľa.

Obžalovaná O. T. sa ku skutku, ktorý jej bol kladený za vinu, čiastočne priznala. Z jej priznania, vyjadrenia redaktora televízie Markíza Mgr. O. N., a taktiež aj z reportáže vysielanej dňa 20. 3. 2014 v hlavnom spravodajstve televízie Markíza bolo nesporne dokázané, že na základe telefonátu redaktorovi bola po celom Slovensku o Mgr. Z. O. rozšírené tvrdenie, že ako učiteľka Základnej školy Z. sa tri roky nevhodne správala ku svojim žiakom, a to 9-ročným deťom, reportáž bola nazvaná „masáže počas vyučovania“ s telefonátom matky školáka, ktorou bola O. T., ktorá uviedla, že poškodená s deťmi vykonávala „ošahávanie a ohmatávanie“, kde deti ohmatávali a ošahávali poškodenej „krk, plecia, aj na prsiach to bolo“, a že toto deti museli s učiteľkou robiť, tri roky to deti tajili, lebo to mali od poškodenej zakázané. Masírovanie učiteľky potvrdila v priamom prenose aj riaditeľka Mgr. G. Z. s tým, že deti potvrdili, že vykonávali takéto nejaké masírovanie, či na chrbte alebo na pleciach, na bokoch, že ich priväzovala o stoličky, a že išlo o „mucinkovanie“(vyjadrenie riaditeľky).

Svedok O. N., ako aj obžalované pritom potvrdili, že takéto informácie redaktorovi poskytli, nepochybne však bola v reportáži zverejnená aj podoba Mgr. G. Z. vrátane jej funkcie riaditeľky školy. Napriek tomu, že v reportáži neodznalo slovo „pedofília“, obsah reportáže na základe vyjadrení obžalovaných v reportáži, vyznel jednoznačne tak, že učiteľka sa správala voči maloletým žiakom pedofilne. Daná reportáž práve tvrdením, že deti museli učiteľku masírovať, že išlo o malé deti, ktoré vykonávali „mucinkovanie“ s učiteľkou, ktoré ju ošahávali a ohmatávali na pleciach, krku a prsiach, vyvolala istotu a nepochybný dojem, že učiteľka je pedofilka, a že žiakom ubližuje, čo učiteľka chcela zakryť tým, že deťom o tom zakázala hovoriť.

Uvedená reportáž bola vysielaním rozšírená po celom Slovensku a ako reportáž o pedofilnej učiteľke ju prevzali a rozšírili internetové médiá (čo súd podrobne rozobral vyššie). Reportáže zverejnené aj médiami v Českej republike s nadpismi a obsahom o masírovaní učiteľky maloletými žiakmi, mucinkovaní, ošahávaní atď. nepochybne podporujú záver súdu, že reportáž v televízii Markíza bol svojou podstatou reportážou o pedofilnej učiteľke. K tomu prispel aj článok z nasledujúceho dňa redaktorky Plus jeden deň Ing. Z. S., ktorá vychádzajúc z reportáže televízie Markíza celkom jednoznačne prevzala pedofilné správanie učiteľky a zverejnila fotografiu poškodenej sediacej na stoličke, ktorú získala od jedného z rodičov. Z toho bolo nepochybné, že pedofilná učiteľka bola práve Mgr. Z. O., ktorá takto bola prezentovaná a vnímaná verejnosťou. Nemožno opomenúť, že spomínaní redaktori chceli, aby im k veci poskytla stanovisko poškodená, čo potvrdili aj pred súdom, a preto ju neúspešne hľadali v mieste bydliska v obci Z.. Obaja pritom potvrdili, že údaje o učiteľke získali od riaditeľky, ktorá im povedala aj o tom, že učiteľka už na škole neučí, čím došlo k identifikácii poškodenej učiteľky. Na podklade výpovede Ing. Z. S., ktorá popísala svoje stretnutie s obyvateľmi v obci Z., bolo možné ustáliť, že o prípade učiteľky vedeli, čo potvrdzuje správnosť výpovede poškodenej v tomto smere.

Obžalovaná O. T. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že reportáž iniciovala, pretože bola nahnevaná na rozhodnutie súdu vo veci sp. zn. 4C 106/2012 zo dňa 10.10.2013, keďže sama je presvedčená, že informácie, ktoré poskytla, sú pravdivé, pričom ona ich mala od svojho syna. Poukázala aj na zhoršené správanie sa svojho syna, ktorý situáciu v škole ťažko znášal, čo pripísala správaniu sa učiteľky. Napriek tomu, reportérovi telefonovala v podstate až po rozhodnutí súdu o neplatnosť výpovede poškodenej sp. zn. 7Cpr 2/2013 zo dňa 26. 2. 2014, čo dáva skôr za pravdu logickým tvrdeniam poškodenej, že jej konanie bolo koordinované s vtedajšou riaditeľkou.

Spojivom v tomto smere bol zverejnený článok v „Z. občasniku“, (ktorý už v súčasnosti nevychádza) v dvojčíslí 1-2/2014 s názvom „Vyhlásenie riaditeľky školy k potvrdeniu nevhodného správania sa učiteľky v médiách“, ktorého autorstvo obžalovaná Mgr. G. Z. nepoprela s tým, že uvedený článok poskytla na zverejnenie v takom znení, ako ho napísala. Napriek tomu, že ako tvrdila, ju o zverejnenie požiadala rada školy, z výpovede jej predsedu M. O. vyplynulo, že na obsah článku rada školy nemala žiadny vplyv. Aj z uvedeného dôvodu bola za jeho obsah zodpovedná výlučne obžalovaná, a preto jej obrana v tomto smere bola vyhodnotená súdom ako irelevantná.

Napriek tomu, že v tomto článku nebolo uvedené konkrétne slovo o pedofilii učiteľky alebo obdoby tohto slova, text bol spracovaný obžalovanou sofistikovane tak, že tento dojem z článku bol celkom zjavný. Tento článok bol totiž akýmsi pokračovaním s predchádzajúcimi šírenými informáciami o učiteľke v kontexte toho, že je pedofilne orientovaná, a to aj na podklade predchádzajúcej reportáže v televízii alebo v printových a internetových médiách. Keďže článok bol distribuovaný do domácností obyvateľov obce Z. v mesiaci júl 2014, jeho obsah v podstate udržiaval povedomie o zvrhlej učiteľke v obci, kde aj toho času poškodená býva. Už samotný nadpis článku navodzuje dojem pravdivosti, že nadriadená

osoba potvrdzuje nevhodné správanie učiteľky, ktoré uverejnili médiá (že učiteľka sa pedofilne správala). V článku obžalovaná pritom popisuje učiteľku, ktorá odmietla svoje správanie vysvetliť (čím sa usvedčuje zrejme v zmysle toho, že kto mlčí - svedčí) a rekapituluje jednostranne stanoviská rady školy a pod. Dôležité však bolo, že v článku je uvedené, že sťažnosť O. T. bola opodstatnená, čo potvrdili rodičia žiakov. Týmto tvrdením bolo dané čitateľom do povedomia, že nielen ona, na základe tvrdení žiakov, ale aj rodičia maloletých ako ich najbližšie osoby potvrdzujú „nevhodné správanie“ sa učiteľky k ich deťom. Týmto nevhodným správaním (ktoré v článku nebolo zámerne upresnené), malo byť logicky sexuálne správanie učiteľky, ako to prezentovali médiá.

Objektívnosť a pravdivosť tvrdení v článku spochybnila samotná poškodená vo výpovedi, avšak súd sám ani dokazovaním v tejto veci nezistil, že by rodičia žiakov plne podporili verziu o sexuálnom správaní sa učiteľky, jej pedofilii a pod., čo vyplynulo z ich výpovedí (okrem obžalovanej O. T.). Práve naopak, v podstate tvrdili, že deti mali učiteľku radi a pokiaľ došlo napríklad k nejakému objatiu, nechápali to ako sexuálnu zvrhosť alebo ukájanie sa. Rodičia dokonca spochybnili, že sa pripojili k celej výzve uvedenej v petíciách, keďže im najviac vadilo priväzovanie gúm na nohy detí v snahe, aby rovno sedeli (čiže nie zo sexuálnej pohnútky). Z kontextu ich výpovedí súd dospel k záveru, že petície vyvolané obžalovanou O. T. boli súhrnom všetkých údajov, ktoré rodičia vedeli, čím sa vyvolal dojem, že každé z detí prežilo v škole to isté a všetko. Poškodená preto správne konštatovala, že išlo o cieľnú kampaň vedenú voči jej osobe.

Nemožno opomenúť ani to, že poznámky z výsluchu žiakov ohľadom správania sa učiteľky, boli vypracované na podklade tzv. výpovedí žiakov, ktoré realizovala riaditeľka školy spolu s vtedajšou zástupkyňou, a to bez prítomnosti a upovedomenia rodičov, že k tomu dôjde (čo riaditeľka nepovažovala za neetické, hoci sa mali s maloletými prejednávať citlivé otázky!). Práve spôsob vypočúvania maloletých žiakov (vypovedali pred autoritami školy bez blízkej osoby, v poznámkach neboli uvedené okolnosti napr. masírovania a pod.) v spojitosti s výpoveďami rodičov (okrem obžalovanej T., ktorá ako jediná tvrdila, že učiteľku deti masírovali aj na prsiach, hoci to napr. nebolo uvedené ani v poznámkach z vypočutia iných žiakov ako syna obžalovanej), ktorí nepotvrdili informácie o sexuálnom správaní učiteľky voči ich deťom (čo vedeli od svojich detí), vyvracajú objektívnosť a pravdivosť tvrdení obžalovaných, ako aj informácií, ktoré odzneli v reportážach a článkoch. K tomu súd dodáva, že správanie učiteľky k maloletým žiakom z hľadiska objatia, ale aj napríklad masírovania pliec, ramien a pod., sa automaticky nedá posúdiť ako správanie sexuálneho charakteru, obdobne takéto správanie nie je prisudzované automaticky ani u dospelých osôb.

Na základe týchto úvah súd dospel k záveru, že obsah reportáže a článku nebol pravdivý, úplný a obsahoval údaje, ku ktorým v skutočnosti nedošlo. Obžalovaná G. Z. mohla v článku poukázať na „prehratý“ spor o neplatnosť výpovede, obdobne aj obžalovaná O. T. „svoj“ spor o ochranu osobnosti. Obranu obžalovaných, že v dobe reportáže a článku neboli vyhlásené rozsudky súdu právoplatné, súd vyhodnotil ako účelovú, keďže pre obžalované boli tieto rozhodnutia významným mementom vo vzťahu k poškodenej, najmä, aby nepokračovali v rozširovaní nepravdivých údajov o učiteľke. Napriek tomu obžalované poskytli informácie o pedofilnom správaní sa učiteľky voči maloletým žiakom, o ktorých tvrdili, že sú pravdivé, pričom takéto nepravdivé tvrdenia nielenže boli spôsobilé ohroziť vážnosť poškodenej u spoluobčanov, ale ohrozili ju aj v profesijnej kariére, resp. rodinnom živote a privodili jej opovrhnutie z prirodzených dôvodov odcudzovania pedofilného správania, ktoré je dokonca postihnutelné trestnou zodpovednosťou. Takéto nepravdivé intenzívne a dlhodobé konania obžalovaných predstavujú hrubý a vážny zásah voči poškodenej, ktorý má za následok aj ohrozenie jej uplatnenia vo verejnom živote napr. poslanec zastupiteľstva a pod.

Obžalovaná Mgr. G. Z. tak konala s motívom pomsty, keďže s poškodenou učiteľkou mala na pracovisku opakované spory, ktorú často riešili aj nadriadené orgány, ako to vyplynulo aj z výpovedí obžalovanej a poškodenej. Poškodená podávala aj rôzne trestné oznámenia, ktoré boli odmietnuté, čo celkom logicky mohlo spôsobiť nepríjemnosti pre vedenie školy. Ako konfliktnú ju v podstate označil aj predseda rady školy. Napriek tomu však riaditeľka školy nemala oprávnenie o uvedenej učiteľke rozširovať nepravdivé údaje s kontextom jej nevhodného sexuálneho správania voči žiakom. Súd mal za to, že konanie obžalovanej bolo motivované snahou zbaviť sa poškodenej ako konfliktnou osobou.

Keďže vina obžalovaných bola nesporne a jednoznačne dokázaná, súd ich uznal vinnými zo spáchania skutkov popísaných vo výroku rozsudku.

Súd dodáva, že z dôvodu nepotrebnosti na objasnenie skutkového stavu odmietol návrh obhajcu obžalovanej G. Z. na vypočutie svedkýň Mgr. V. F. a B. G., obdobne aj návrh splnomocnenca poškodenej na osobné vypočutie svedkyne Š. H., H. Č. N., ktorej výpoveď bola so súhlasom prokurátora a obžalovaných na hlavnom pojednávaní prečítaná.

Po subjektívnej aj objektívnej stránke obžalovaná O. T. naplnila skutkovú podstatu prečinu ohováranie podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, pretože o inom oznámila nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu aj inú vážnu ujmu a taký čin spáchala verejne. Uvedeného prečinu sa dopustila tým, že napriek tomu, že ako odporkyňa vo veci na tunajšom súde sp. zn. 4C 106/2012, kedy si vypočula dňa 10.10.2013 rozsudok, podľa ktorého boli jej tvrdenia ohľadom učiteľky, že sa nevhodne správa k maloletým žiakom, pretože je pedofilne orientovaná nepravdivé, v inkriminovanej dobe iniciovala odvysielanie reportáže v televízii Markíza s tým, že deti vykonávali ošahávanie a ohmatávanie učiteľky po krku, pleciach a na prsiach, čím oznámila nepravdivé údaje, ktoré boli spôsobilé značnou mierou ohroziť povesť a osobnú dôstojnosť učiteľky, čo sa aj stalo, poškodili ju v zamestnaní, mohli narušiť jej rodinné vzťahy a spôsobiť aj inú vážnu ujmu. Uvedeného trestného činu sa dopustila verejne v zmysle § 122 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, a to prostredníctvom televízneho vysielania, ktorého obsah prevzali internetové portály, ako aj printové médiá.

Obžalovaná konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chcela ohroziť a porušiť záujem chránený Trestným zákonom na dobrej povesti inej osoby v snahe ohroziť jej vážnosť na verejnosti, v zamestnaní a v akomkoľvek spoločenskom živote.

Obžalovaná Mgr. G. Z. naplnila skutkovú podstatu prečinu ohováranie podľa § 373 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zákona, pretože o inom oznámila nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, narušiť jeho rodinné vzťahy a spôsobiť mu aj inú vážnu ujmu, a taký čin spáchala verejne a z pomsty. Uvedeného trestného činu sa dopustila tým, že oznámila o svojej podriadenej učiteľke, nepravdivé údaje o nevhodnom správaní sa k svojim maloletým žiakom na základe čoho bola učiteľka vnímaná ako pedofilne orientovaná, ubližujúca deťom, pričom uvedené údaje boli spôsobilé značnou mierou ohroziť vážnosť učiteľky u spoluobčanov, poškodili ju v zamestnaní, čo sa aj stalo, narušiť jej rodinné vzťahy a spôsobiť jej prípadne aj ďalšiu vážnu ujmu a taký čin spáchala v zmysle § 122 ods. 2 písm. a) Tr. zákona prostredníctvom televízie a obsahom tlačoviny, čiže verejne a z pomsty voči učiteľke za jej poukázanie na pochybenia, ktorých sa obžalovaná dopúšťala pri výkone funkcie riaditeľa školy ako osobitného motívu v zmysle § 140 písm. b) Tr. zákona.

Obžalovaná konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, keďže chcela ohroziť a porušiť záujem chránený Trestným zákonom na dobrej povesti poškodenej v snahe ohroziť jej vážnosť na verejnosti, poškodiť ju v zamestnaní a v akomkoľvek spoločenskom kontakte.

Obžalovaná O. T. je bez pracovného pomeru, z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku, nebola prejednávaná komisiou na ochranu verejného poriadku. Doposiaľ nebola odsúdená, čo vplynulo z odpisu registra trestu. Doposiaľ nebola priestupkovo riešená. Menovaná je vydatá a má dve deti.

Obžalovaná Mgr. G. Z. je toho času dôchodkyňou, z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku, nebola prejednávaná komisiou na ochranu verejného poriadku. Z odpisu registra trestu vplynulo, že doposiaľ nebola odsúdená, doposiaľ bola 2 krát priestupkovo riešená pre málo závažné konania. V dobe vyšetrovania bola vydatá, je matkou dvoch detí.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaných, ich pomery, možnosti nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U oboch obžalovaných súd zistil iba poľahčujúcu okolnosť, že doposiaľ viedli riadny život podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a vzhľadom na prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností, obžalovaným uložil v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest znížený na hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody 1-5 rokov.

Pri rozhodovaní o druhu trestu síce súd prihliadol na doposiaľ nezávadnú minulosť obžalovaných, avšak na druhej strane na závažný následok, ktorý bol poškodenej spôsobený dlhodobou úmyselnou konaním, ktoré podstatnou a závažnou mierou ovplyvnilo povesť poškodenej, jej pracovné zaradenie, ako aj jej spoločenské postavenie a vážnosť. Preto súd mal za to, že pre splnenie účelu trestu bude potrebné na obžalované pôsobiť iba trestom odňatia slobody, a nie iným druhom trestu, ktorý však na druhej strane musí byť primeraný. Za týchto okolností mal súd za to, že aj podmienený trest odňatia slobody splní svoj účel, pokiaľ bude uložený s ohľadom aj na dlhšiu dobu, ktorá uplynula od spáchania trestnej činnosti doposiaľ, počas ktorej obžalované nespáchali iný trestný čin, a preto obžalovaným uložil tresty na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a to vo výmere jedného roka. Výkon trestu im však podmienenčne odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložil, keďže vzhľadom na osoby obžalovaných, s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, mal súd za to, že na zabezpečenie najmä ich nápravy nie je nepodmienený výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Vzhľadom na mieru ohrozenia chráneného záujmu a väčší podiel viny obžalovanej O. T. jej uložil oproti obžalovanej Mgr. G. Z. dlhšiu skúšobnú dobu, obom však v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V prípade porušenia vedenia riadneho života počas skúšobnej doby sa obžalované osoby vystavujú nebezpečenstvu nariadenia nepodmieneného trestu odňatia slobody. Súd mal za to, že takýto trest bude zároveň pôsobiť aj vo vzťahu ku generálnej prevencii.

Poškodenú súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, pretože rozhodovanie o uplatnenom nároku poškodenej na nemajetkovú ujmu v sume 10.000,- €, by presiahlo účely trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Poškodený môže podať odvolanie iba do výroku o škode.